

The "Muslim Guardian."

HIS MAJESTY AMIR HABEEBULLA KHAN.

மாட்சிமைதங்கிய அமீர்
ஹபீபுல்லா கான்.

முஸ்லிம் பாதுகாவலன்.

THE "MUSLIM GUARDIAN."

புத்தகம் 6.] பங்குனி மீ, 1907. [இலக்கம் 1.

Vol. 6.]

MARCH, 1907.

[No. 1.

Notes by the Editor.

Ourselves. WE are, no doubt, bound to apologize to our readers for not making our appearance for a period of twenty two months. After an existence of nearly five years we had to suspend the publication of this paper in May 1905, for rehabilitating its financial position, which was then in a very unsatisfactory state ; but, as it was then owned by more than one person, there had been numerous difficulties to be overcome, before a settlement was reached. Though a settlement was come to that was not as satisfactory as we expected ; and it is sufficient to say here that we have now resumed the publishing of this paper on our own account and risk, and rely on the support of our subscribers, to conduct it regularly and successfully. The principles which guided us in the past will guide us in the future also, and we shall always endeavour, while

specially protecting the interest of the Mohammedan community, to safeguard the general interest as we have done heretofore. We have introduced two new features into this publication by making it a monthly illustrated journal, and adding a few English columns. We trust they will meet with the approval of our readers.

The Mohammedan Marriage Registration Ordinance.

It is more than twenty years now since the " Mohammedan Marriage Registration Ordinance of 1886" was passed, and we are now in a position to judge the amount of good it has done to the community to benefit which it was enacted. From our experience we are able to say that it has failed to a very large extent, if not entirely, to achieve the object with which it was brought into existence. It was enacted to rectify a

defect which existed not among the better class of Mohammedans, but among the poor class of those people, whose daughters were exposed to many losses and injuries, owing to the fact that the registers of their marriages were insecure at the hands of the irresponsible and unscrupulous levvais (Mohammedan priests), who had the opportunities to make alterations in them, or destroy or suppress them, for gratifications received by them, to the great prejudice of those women and their children, and who availed themselves of those opportunities not infrequently. By making the registration of Mohammedan marriages under the said Ordinance optional the Government have made it almost useless, for it has lost the power of rectifying the said defect. The better class Mohammedans, with very few exceptions, are having their marriages registered under the said Ordinance, but the poor and illiterate Mohammedans, who form the bulk of the community, who cannot judge things aright, and who are under the influence of levvais, have recourse to the old system of writing Kaduthem, which is also a sort of register, but which is not more secure than a document left entirely at the hands of the writer himself. In the Puttalam and Batticaloa districts, cases have been brought to the notice of the Government officials, where

mal-practices have taken place, and where persons, who are not even levvais, have performed clandestine marriages between parties, the males whereof were assuming false names for the occasion, with the result that the females are subjected to untold miseries and hardships when their husbands have forsaken them. We were recently shown a letter written by a Government official in the Southern Province, to a prominent Moorish gentleman of Colombo, pointing out the facts of the cases above referred to, and asking what steps should be taken to make the said Ordinance popular. This matter is now being considered by the Mohammedans of Colombo; and we can now say only this much, that registration under the said Ordinance must be made compulsory, with certain amendments, which we shall set forth in our next issue.

A Muslim National Association.

We understand that steps will shortly be taken by the Muslims of Ceylon to organize a Muslim national association with the object of protecting the interests of the Mohammedan community, and promoting the intellectual and political advancement of it. As the necessity of such an association has long been felt we hope it will be an accomplished fact before long.

பத்திராதிபர் குறிப்புகள்.

நமது பத்திரிகை.

நாம் 1901ம் வருடம் ஜனவரிமாத முதல் 1905ம் வருடம் மே மாதம் வரையில் “முஸ்லிம் பாதுகாவுவன்” பத்திரிகையை நடத்திவந்ததும், பின் சொல்லப்பட்ட காலத்தின் பிறகு அது பிரசுரிக்கப்படாதிருந்ததும் வாசிப்பவர்களறிந்த விஷயம். நாம் அதனைப் பரோபகார நோக்கத்தோடே ஸ்தாபித்து நடத்தி வந்தோம். ஆகிலும் அதைக்கொண்டு நாம் நயமடையாதிருந்தாலும் அதனை யச்சிட்டு வெளிப்படுத்தும் செலவைக் கையொப்பக்காரரிடத்தே கையொப்பப்பணமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிருந்ததே யன்றி அதனைச் சமக்கக் கூடியவோர் பொதுநிதியிருக்கவில்லை. மேலும் கையொப்பக்காரரிடம் முற்பணமெடுப்பதை நாம் ஒர்கோட்பாடாக்கிக்கொள்ளவில்லை. இந்நியாயத்தால் கையொப்பக்காரரிடம் பணம் நிலுவையாகவும், செலவுக்கு வேண்டிய பணமில்லாமல் பத்திரிகை வருத்தத்திலாகவும் நேரிட்டது, அக்காலத்தில் அப்பத்திரிகை எமது பட்சமுள்ள நேசர்களிடமிருந்து பொருளுதவி பெற்றுக்கொள்ளாதிருக்கில் நாலரை வருடந்தாலும் நிலைத்திருக்கக்கூடாது. எமக்குப் பணங்கொடாதிருந்த கையொப்பக்காரர்களின் டாப்பை நாம் முன் பிரசுரித்திருக்கிறோம். அதைக்கொண்டு அவர்கள் அபகரித்த பணத்தின் தொகையை வாசிப்பவர்கள் அறிந்திருக்கலாம், எமது பத்திரிகை சென்ற இருபத்திரண்டுமாதங்களாய்ப்பிரசுரிக்கப்படாதிருந்த நியாயத்தை வாசிப்பவர்கள் அறிந்துகொள்வதற்காகவே அதன் சென்ற சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாப்ச் சொன்னோம்.

“முஸ்லிம் பாதுகாவுவன்” எம் சாகியத்தவர்களுக்குப் பலனுண்டிட்டுத்தென்பது மறுக்கக் கூடாத யதார்த்தமாயிருக்கின்றது. அதனால் பலன் அடைந்த மனிதர்கள் அதனைத் திரும்பவும் பிரசுரிக்கும்படி எம்மை முகாமுகமாயும் சமீதமூலமாயும் வேண்டிக்கொண்ட மையால், அவர்களின் வே

ண்டுகோளுக்கிசைந்தும் பொது நன்மையை விரும்பியும், அதனைத் திரும்பவும் பிரசுரித்தற்குத் தீர்மானித்தோம்.

ஆகிலும் அத்தீர்மானத்தை நிறைவேற்றத்தூணிய முன் அப்பத்திரிகையைவாரியருமுறை அல்லதுவொருமுறை புதினச்சமாசாரப் பத்திரிகையாய்ப் பிரசுரிப்பது நன்றே, அல்லது வித்தியாசம்பந்தமுள்ள மாதாந்தப் பத்திரிகையாய்ப் பிரசுரிப்பது நன்றே வென்று திட்டப்படுத்த வேண்டியதாயிருந்தது. தற்போது கொழும்பில் வாரியரு முறையும் ஒருமுறையும் பிரசுரிக்கப்படுகின்ற ஒரு முஸ்லிம் பத்திரிகைகளிருக்கின்றமையாலும், அவை வாசிப்பவர்க்கு வேண்டிய புதினங்களைக் கொடுப்பதில் குறைவில்லாமலிருக்கின்றமையாலும், அவ்வழியில் இன்னுமொரு பத்திரிகையை அதிகப்படுத்துகிறதைப்பார்க்கிலும், நமது பத்திரிகையை வித்தியா சமாச்சாரப் பத்திரிகையாய் மாதாந்தம் பிரசுரிப்பதைத் தெரிந்துகொண்டோம்.

தற்போது எமது பத்திரிகை ரேயல் எட்டுப் பருப்பத்தில் 40 பக்கங்கொண்டதாய்ப் பிரசுரிக்கப்படுகின்றது. கையொப்பம் சேருகிறதற்குத்தக்கதாய் பக்கங்கள் 100வரையில் அதிகப்படுத்தப்படும். அதில் வாசிப்பவர்க்குப் பலனைக் கொடுக்கத்தக்க வைதீக லௌகீக விஷயங்களைக்குறித்த செய்திகள் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. மேலும் இதற்குமுன் இலங்கையிலாவது இந்தியாவிலாவது முஸ்லிம் பத்திரிகையில் காணப்படாதவோர் காரியம் இப்பத்திரிகையில் தரப்படுகின்றது. அதாவது படம். இக்காலத்தில் சீர்குருத்தமுள்ள தேசங்களில் பிரசுரிக்கப்படுகின்ற பத்திரிகைகளில் படம் விசேஷதோற்றமாயிருப்பதால் அதனை எமது பத்திரிகையிலும் தருதற்குவொழுங்கு செய்திருக்கின்றோம். இச்சஞ்சிகையில் தரப்பட்டிருக்கிற மாட்சிமை தங்கிய சுல்தான் அப்துல் ஹமீது கான் அவர்களின் பிரதிவீம்பப்படம் துறுக்கித் தொப்பி விஷயமாகக் கொழும்பில் கூட்டப்பட்ட சபை

க்கு பம்பேயிலிருந்து வந்த கணம் மவுலவீ நபியுத்தின் அகமது அவர்கள் சில வருடங்களின் முன் சுல்தான் அவர்களைச் சந்தித்துவிட்டு லண்டனிலுள்ள "ஸ்திரூண்டி மகஸின்" பத்திரிகையில் சுல்தான் அவர்களைப்பற்றி எழுதிய செய்தியோடு தரப்பட்டிருந்ததே. ஆதலின் இக்காலத்தில் இத்தேசத்தில் காணப்படுகின்ற சுல்தான் அவர்களின் முகப்படங்களுள் அதுவே சரியானதென வேற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாயிருக்கிறது. இவ்வாறே இஸ்லா முலகத்திலுள்ள அரசர்களினதும் பாஷாமார்களினதும் மற்றும் பிரதானிகளினதும் முகப்படங்களும், பிரதான தலைங்களின் படங்களும் மாதார்த்தம் இப்பத்திரிகையில் தரப்படும்.

ஆகவே பிரதிவிம்பப்படங்களும் அவற்றின் மூலகர்த்தாக்களானவர்களின் சரித்திரங்களும், வேறு லௌகீக வைதீக விஷயங்களும் தரப்படுகின்றதும் மிக்க நேர்த்தியாய்த் தக்ககொதாசியில் அச்சிடப்பட்டதுமான இப்பத்திரிகை எம் சாகியத்தவர்க்குப் பண்ணிக்கொடுக்காமற் போகாது. ஆதலால் இதனைப்பெற்று வாசிக்குமாறு அவர்களொவ்வொருவரையும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம். இப்பத்திரிகையையும் பிரதிவிம்பப்படங்களையும் அச்சிடுதற்கு பெருந்தொகையான பணம் மாதார்த்தம் செலவாகும். ஆதலின் இதன் பிரதிகளை இலவசமாய்க் கொடுக்க வியலாது. தேவையுள்ளவர்கள் கிரயங்கொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்வார்களாக ஒரு வருடத்துக்கையொப்பப்பணம் முற்பணமாய்க் கொடுப்பவர்க்கு மாதிரி பத்திரிகை மாதார்த்தம் அனுப்பப்படும். தனிப்பிரதியாய் வாங்க விரும்புகிறவர்கள் அவை விற்றனைக்கிருக்குந்தானங்களில் அல்லது எமது ஆபிசில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மேலும் இச்சஞ்சிகையில் எழுதியிருப்பதுபோல் அடுத்த சஞ்சிகைகளிலும் இருபக்கங்களில், எமது அபிப்பிராயத்தை முஸ்லிம் சாகியத்துக்குச் சம்பந்தமுள்ள விஷயங்களில் அரசாட்சியார் அறியும்பொருட்டு, இங்கிலாண்டில் பத்திராதிபர் குறிப்பெழுதி வருவோம்.

முற்பணம் கொடுப்பவர்கள் தம் பணத்துக்காய் அஞ்சவேண்டியதில்லை. பணம் கொடுக்கப்பட்ட காலந்தி

ரமுன் பத்திரிகை நிறுத்தப்படும் பாக்கியுள்ள பணம் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுமென வறுதி சொல்லுகிறோம்.

—:0:—

துறுக்கிய சிங்காசனம்.

மாட்சிமை தங்கிய சுல்தான் அப்துல் ஹமீதுகான் அவர்கள் தற்போது சுகத்தோ டிருந்தும் அவர்களுக்குப் பின் துறுக்கிய சிங்காசனத்துக்கு வருபவரார் என்ற கேள்வி தற்போது இங்கிலாஷ் பத்திரிகைகளில் ஆலோசிக்கப்படுகின்றது. துறுக்கியில் ஆளுகிற குடிமப்பத்தின் மூத்த அங்கத்தவர் அரசராய் வருவதே பம்பாயான வழக்கம். இவ்வழக்கப்படி மாட்சிமைதங்கிய சுல்தான் அப்துல் ஹமீதுகான் அவர்களின் பின் அவர்களின் சகோதரான நிஷாது அபுநதி அவர்களே சிங்காசனத்தை யொப்புக் கொள்ளுதற்கு விரித்துள்ளவர்கள். இவர்கள் 1844ம் ஆண்டு பிறந்தனர். தேகவலிமையும் நற்சுகமும் உடையவர்கள். இவ்வளவரசருக்குப்பின் காலஞ் சென்ற சுல்தான் அப்துல் அஸீஸ் அவர்களின் சிரேஷ்ட புதல்வர் அஹ்மது யூசுபு இஸ்ஸத்தின் அவர்கள் வருகிறார்கள். இவர்களுக்குப் பின்வருபவர்கள் தற்கால சுல்தான் அவர்களின் இரண்டு இளைய சகோதரர்கள். இவர்களின் பின்னர் சுல்தான் முறூதின் மக்களும், அவர்களுக்குப்பின் தற்கால சுல்தான் அவர்களின் மூத்த மக்கள் மூவரும் வருகிறார்கள். இவர்களுக்குப் பிறகே தற்கால சுல்தான் அவர்களின் நான்காம் புத்திரான புர்ஹானுத்தீன் இளவரசர் வருகின்றார். இவர்களையே தமக்குப்பின் சுல்தானாணியியமிக்கச் செய்தற்கு மாட்சிமை தங்கிய சுல்தான் அப்துல் ஹமீதுகான் அவர்கள் விருப்புற்றிருக்கிறார்களென்றும், அவர்களின் விருப்பத்திற்கு ஜர்மன் சக்கிரவர்த்தியும் இணங்கியிருக்கிறார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறு செய்வது வழக்கத்துக்கு விரோத மாதலின் இதற்கு செய்குல் இஸ்லாமியனதும் மற்றும் உலமாக்களினதும் பத்துவாவேண்டுமாம்.

மாட்சிமைதங்கிய சுலத்தான் அப்துல் ஹமீது கான்.

இப்பத்திரிகையின் மும்பக்கத்தில் தரப்பட்டுள்ள பிரதிவிம்பப்படத்தின் மூலகர்த்தா வான துறுக்கிய சுலத்தான் அப்துல் ஹமீதுகான் அத்தானி அவர்கள் 1842ம் ஆண்டு புரட்டாசி மாதம் 21ந் திகதி பிறந்தார். இவர்களின் தகப்பனாராகிய சுலத்தான் அப்துல் மஜீது கான் சுலத்தான் மருமுதுகானின் புத்தல்வர். சுலத்தான் மருமுதுகான் அவர்கள் 31 வருஷங்களாகவும், சுலத்தான் அப்துல் மஜீதுகான் அவர்கள் 22 வருஷங்களாகவும் துறுக்கி இராச்சியத்திற் செங்கோல் செலுத்தினார்கள். அவர்களுடைய ஆளுகையில் ஜனீனாக்கிவகமென்று பெயர் பெற்ற அலிபாக்ஷாவின் குழப்பம், ஜனிஸரியென்ற பட்டாளத்தவரின் அழிவு, மிசூரில் பிரான்ஸியரோடு யுத்தம், கிமியியாயுத்தம், மிஸூரில் முகம்மது அலிபாக்ஷாவின் கலகம் முதலிய விஷேச கம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன. அப்துல் ஹமீது அவர்கள் சிறுபராயத்தில் தக்க யுகமும் அறிவிற தேட்டமுமுள்ளவர்கள். தம் பாலியவயதில் தம் திராச்சியத்தில் நடைபெற்ற இராச்சாங்கத்துக்குரிய சகல பிரதான காரியங்களும் அவர்களின் தெளிவான இருதயத்திற் பதிவாயிருந்தன. அவர்கள் இளவரசராயிருந்த காலத்திற் தங்கள் சிறிய தகப்பனாராகிய சுலத்தான் அப்துல் அலீஸ்கான் அவர்களோடும், தங்கள் சகோதரராகிய முறது இளவரசரோடும் ஐரோப்பாவிற்கு பிரயாணம் செய்தார்கள். சுலத்தான் அப்துல் அலீஸ் அவர்கள் தங்கள் சகோதரன் மகனுக்கும் தங்கள் தேசத்திற்கும் செய்தபெருமுபகாரமாகிறது அ

ப்துல் ஹமீது இளவரசரைத்தங்க னோடு சீர்திருத்தமான பட்டணங்களுக்குக் கூட்டிப்போனதேயென்ற சரித்திரத்திலெழுதப்பட்டிருக்கிறது. அப்துல் ஹமீது அவர்கள் ஐரோப்பாவிற்கு பிரயாணஞ் செய்யும் போது அனுபோகத்தாற்பெற்றவறிவு அவர்கள் இராச்சியபரிபாலணஞ்செய்யுங் கர்வத்திலவர்களுக்குத் தவிர்ப்பிருத்திருக்கு மென்பதற்கையயில்லை. அவர்களக்காலத்தில்கவும், அச்சமுள்ளவர்களாகவும், அடக்கமுள்ளவர்களாகவும், மவுனமுள்ளவர்களாகவும் இருந்தார்கள். இஃதம்பூலை வெற்றி கொண்ட சுலத்தான் முகம்மதுடையவும், அஞ்சாடுஞ்சினரான சுலத்தான் பாயெஸ் துடையவும், அச்சமுண்டாக்கத்தக்க சுலத்தான் சலீமுடையவும், மகத்துவ முடையோர் என்று அழைக்கப்பட்ட சுலத்தான் கலை மாணுடையவும், இரத்தம் அப்துல் ஹமீது இளவரசருடைய நாமபுகளிலோடியதால் தமது முற்பிதாவாகிய உதுமாளின் கொலுவை யொப்புக்கொள்ள அவர்கள் மிகவுந்தகுதியுடையவர்களாயிருந்தார்கள்.

சுலத்தான் அப்துல் அலீஸ் அவர்களுக்குப்பின் துறுக்கிய ராசாட்சியை யொப்பெடுத்த சுலத்தான் முறது அவர்கள் கொலுவேறியச் சொற்பகாலத்தில் நோயாளியாகி விட்டபடியால் அப்துல் ஹமீது அவர்கள் கொலுவக்கழைக்கப்பட்டார்கள். ஆகிலும் வர்க விராஜமகிமையை யொப்புக்கொள்ளத் தீவிரப்படவில்லை. தங்களுக்குக் கொலுவை யொப்புக்கொடுக்கக் கேட்டவர்களுடைய கேள்வியை முதல் அல்லத்தட்டி விட்டார்கள். ஆகிலும் சுலத்தான் முறது நீக்கப்பட்டபோது இராச்சியபாரத்தைச் சமக்க யுக

மும், தைரியமுமுள்ளவோர் தக்கபுருடர் தேவைப் பட்டபடியாலும், தங்கள் தேசாபிமானத்தையும் சமயாபிமானத்தையும் தங்கள் தேசத்தவர்கள் பரிந்து கேட்டுக் கொண்டபடியாலுமே உலகத்தில் மெத்த ஆபத்தான நிலையையெர்ப்புக்கொள்ள அவர்கள் சம்மதித்தார்கள். 1876ம் ஆண்டு ஆவணிமாதம் 31ந் திகதி அப்துல் ஹமீது அவர்கள் துறுக்கி சுல்த்தானாகவும் இஸ்லாத்தின் கலீபாவாகவும் முடிசூட்டப்பட்டார்கள். சுல்த்தான் அப்துல் ஹமீதுகான் கொலுவேறியபோது துறுக்கி யரசாட்சியின் நிலைபாமெவ்வித மிருந்த தென்று கவனிப்போம். அப்துல் அலீஸ் அவர்களை யிறக்கிய துணிவும் பரக்கிரமமுமுள்ள ஒரு கூட்டத்தார் மேலுத்தியோகத்தருள் இருந்தார்கள். அவர்களுடைய நோக்கமும் தென்டிப்பும் புதிய சுல்த்தானைத் தங்கள் செல்வாக்குக்கீழ்வைத்துக் கொள்ளவேயிருந்தது. முறது அவர்கள் நோயாளி யென்பது திட்டமாயறியப் பட்டிருந்தும் சுல்த்தான் அப்துல் ஹமீது அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்கிணங்கி நடக்காத பட்சத்தில் அவர்களை யிறக்கிவிட்டு முறதைத்தானே கொலுவிளிருத்தி அவரின் நாமத்தில் தாங்களே ரையாள அக்கூட்டத்தார் நாட்டமுடையவர்களா யிருந்தார்கள். அப்துல் அலீஸ் அவர்கள் கொலுவால் நீக்கப்பட்டுச் சொற்பகாலத்தில் தாம் மறியலாக்கப்பட்டிருந்த மாளிகையிற் காயப்பட்டிருந்திருந்த படியால், அவர்கள் தற்கொலை செய்து கொண்டார்களோ அல்லது கொல்லப்பட்டார்களோ வென்று உத்தேசிக்க விடமுண்டாயிற்று. பின்னால் நடந்தவிளக்கத்தில் அவர்கள் தற்கொலைசெய்து கொண்டார்களென்று திட்டப்பட்டாலும் அவர்கள் கொலைசெய்யப்பட்டார்களென்ற நம்பிக்கையும் இது காலம் நிலைத்திருக்கிறது. இவ்வித கொலைஞர்களாலும் இராஜதரோகிகளாலும் சுல்த்தான் அப்துல் ஹமீது அவர்களுடைய தேசமும் கொலுவும் சூழப்பட்டிருந்தன. ஹாசியர்களுக்கும் துறுக்கிகளுக்கும் இடையில் நடந்த யுத்தம் அக்காலத்தில் முடிவுபெறச் சமீபித்திருந்தது. ஹாசியரின் கொடுமையான யுத்தத்தினால் துறுக்கிப்போர்ச்சேவகர்கள் இரண்டிலகூடும் பேர்கள் உயிரிழந்தார்கள். ஒரு குற்றமும் செய்யாத குடிசனங்கள் பத்து லகூடும் பேர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். இவர்களுள் மிகுதியானவர்கள் பெண்களும் பிள்ளைகளும். ஹாசியரின் வாளுக்கிரையாகாமற் தப்பியோடி பாள்கள் மலையைக் கடக்கும் போது பசியினாலும் குளிரினாலும் லகூடும் கணக்கான மனிதர்களிறந்தார்கள். இவர்களி லுயிர்த்தப்பி இஸ்தம்புலுக்கு வந்தவர்களை ஆசியாவிற பலபகுதிகளுக்கு மனுப்பி யங்குக் குடியிருந்த சுல்த்தானவர்களுக்குக் கடமையா யிருந்தது. இவ்வித மாய்த்துறுக்கித்தேசத்தில் மிகுதியான ஊர்களெல்லாம் பாழாகிப் பெருந்தொகையான சண்டைச் செலவு கொடுக்க சுல்த்தான் அவர்கள் கட்டுப்பட்டே இராஜாங்கஞ்செய்யத்தொடங்கினார்கள். ஹாசியரின் யுத்தம் துறுக்கியின் களஞ்சியத்தை வெறுமையானதாக் கிவிட்டதுமன்றி துறுக்கியின் வருமானங்களையும் குறைத்துவிட்டது. இதுவுமன்றி உள்நூரிலும் பிறதேசத்திலும் பெருந்தொகைப்பணம்கடன்படவும் வேண்டியதாகிவிட்டது. இராணுவம்கீர் குலைந்து விட்டது. சொல்லப்பட்ட

ன்று திட்டப்பட்டாலும் அவர்கள் கொலைசெய்யப்பட்டார்களென்ற நம்பிக்கையும் இது காலம் நிலைத்திருக்கிறது. இவ்வித கொலைஞர்களாலும் இராஜதரோகிகளாலும் சுல்த்தான் அப்துல் ஹமீது அவர்களுடைய தேசமும் கொலுவும் சூழப்பட்டிருந்தன. ஹாசியர்களுக்கும் துறுக்கிகளுக்கும் இடையில் நடந்த யுத்தம் அக்காலத்தில் முடிவுபெறச் சமீபித்திருந்தது. ஹாசியரின் கொடுமையான யுத்தத்தினால் துறுக்கிப்போர்ச்சேவகர்கள் இரண்டிலகூடும் பேர்கள் உயிரிழந்தார்கள். ஒரு குற்றமும் செய்யாத குடிசனங்கள் பத்து லகூடும் பேர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். இவர்களுள் மிகுதியானவர்கள் பெண்களும் பிள்ளைகளும். ஹாசியரின் வாளுக்கிரையாகாமற் தப்பியோடி பாள்கள் மலையைக் கடக்கும் போது பசியினாலும் குளிரினாலும் லகூடும் கணக்கான மனிதர்களிறந்தார்கள். இவர்களி லுயிர்த்தப்பி இஸ்தம்புலுக்கு வந்தவர்களை ஆசியாவிற பலபகுதிகளுக்கு மனுப்பி யங்குக் குடியிருந்த சுல்த்தானவர்களுக்குக் கடமையா யிருந்தது. இவ்வித மாய்த்துறுக்கித்தேசத்தில் மிகுதியான ஊர்களெல்லாம் பாழாகிப் பெருந்தொகையான சண்டைச் செலவு கொடுக்க சுல்த்தான் அவர்கள் கட்டுப்பட்டே இராஜாங்கஞ்செய்யத்தொடங்கினார்கள். ஹாசியரின் யுத்தம் துறுக்கியின் களஞ்சியத்தை வெறுமையானதாக் கிவிட்டதுமன்றி துறுக்கியின் வருமானங்களையும் குறைத்துவிட்டது. இதுவுமன்றி உள்நூரிலும் பிறதேசத்திலும் பெருந்தொகைப்பணம்கடன்படவும் வேண்டியதாகிவிட்டது. இராணுவம்கீர் குலைந்து விட்டது. சொல்லப்பட்ட

ட யுத்தமே காரணமாய்த் துறுக்கியி னெவ்வொரு மாகாணத்திலும் துரைத்தனத்தின் அதிகாரங் குறைந்து பல குழப்பங்களுண்டாகியிருந்தன. பாதைகள் சொற்பமாகவும் தகாதநிலைமையிலுள்ளவைகளாகவு மிருந்தமைபால் துறுக்கியிராச்சியத்திலுள்ள பல பட்டணங்களுக்கு மிடையிற் போக்கு வரவு செய்வது வருத்தமாயிருந்தது. கல்வியோ மிகவும் அசட்டை பண்ணப்பட்டிருந்தது. இராணுவத்துக்குடைய கல்விச்சாலைகளையும் இஸ்தம்பூலிலுள்ள இராஜாங்கக் கல்லூரியையுந் தவிர, முஸ்லிமான பிள்ளைகளுக்குக் கற்கிறதற்குப் பள்ளிவாசல்களுக்கு கருகே சிறுபள்ளிக்கூடங்கள் மாத்திர மிருந்தன. இவ்வித தன்மையிற் துறுக்கித் தேச மிருந்தபோதே யதன் அரசாட்சியின் கடிவாளத்தை சுல்தான் அப்துல் ஹமீது அவர்கள் கையிலெடுத்தார்கள்.

தாம் பட்டினுக்குட்டப்பட்ட காலத்தில் துறுக்கியரசாட்சி இளைத்திருந்தமையாலும், துரைத்தனம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருந்த உத்தியோகஸ்தர்களாகிய பாஷாமார்கள் இராஜாங்கத்தைப் பாழாக்கவோ, அல்லது பொருளபகரிக்கவோ கீழான செய்கைகளிற் கையிட்டவர்களாகவும், கைலஞ்சத் திற்கும் அதைவிட மோசமான கெடுதிக்கும் கீழ்ப்பட்டவர்களாகவும் இருந்ததை சுல்தான் அப்துல் ஹமீது அவர்கள் கண்டபோது தமதிராச்சியப்ராபரிப்பைத் தாமே தமது கையில் வைத்து நடத்தத் துணிந்தனர். அதுவே யவர்கள் செய்த முதலாவது திருத்தம். அதுமுதல் பாஷாக்களுடைய அதிகாரமும் தத்துவமுங் குறைந்து விட்டது. சகல காரியங்க

ளும் சுல்தான் அவர்களைக் கொண்டி நடக்கவேண்டிய தாயிற்று. ஒரு அரசர் தம்மிராச்சியப்பொறுப்பு முழுதையும் தம்கையில்வைத்திருப்பது வழக்கத்திற்கு மாறான, மிக வருத்தமான காரியமென்பதுமெய். ஆகிலும் மவ்விதவ்ருத்தமான பாதையையே சுல்தான் அவர்கள் தமதிராச்சியத்தின் நன்மைக்காய்த் தெரிந்துகொண்டார்கள். மாளிகையிற் தமக்கு முன்னிருந்த சுல்தான்களால் நடத்திவரப் பட்ட டம்பங்களை யும், வீண் விளையாட்டுகளையும் ஒழித்து அதையிராச்சிய பரிபாலனத்துக்குரிய பணிவிடைகளை நடத்தும் தலமாக்கி விட்டார்கள். தமதிராச்சியத்தின் நானா பக்கங்களுக்கும் தமது மாளிகைக்கு மிடையிற் தந்திகளை ஸ்தாபித்தார்கள் தமதிராச்சியங்களிலும், அன்னிய தேசங்களிலும் நிகழும் விஷேசமான காரியங்களை உடனைக்குடனே தாமறிவதற்கு வழிகளை யுண்டாக்கிக்கொண்டார்கள். சுல்தான் அவர்கள் இவ்விதஞ் செய்ததெல்லாம் எடுப்பும், பேராசையுமுள்ள பாஷாக்களின் தந்திரோபாயங்களினுற் துறுக்கித் தேசத்தின் பத்திரத்திற்கும் தமது அதிகாரத்திற்கும் தீவகு நேரிடக் கூடுமென்ற அச்சத்தினாலேயே. பாழாயிருந்த தமது இராச்சியத்தை சுல்தான் திருத்தியுயர்த்த நாடியபோது தமது பாஷாமார்களிற் தமக்கு நம்பிக்கையில்லாதிருந்தபடியால், சகல தத்துவத்தையும் தமது கையிற் திரட்டிக்கொள்ளவும், தமது ஆயுதங்களைத் தாம் தெரிந்துக்கொள்ளவும், தமதிராச்சியத்தைத் தாம் நாடியவிதம் புதுப்பிக்கவும் தீர்மானித்துக் கொண்டார்கள். சுல்தான் அவர்கள் அவ்விதஞ் செய்தது தவ

மென்று சிலர் எண்ணுகிறவர்க ளாயிருந்தாலும், அப்படிச்செய் வது ஐரோப்பியரின் கருத்திற்கு மாறாயிருந்தாலும், சுல்தானவ ர்கள் அவ்விதஞ்செய்ததிலையே தங்களின் பிரதான நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டார்கள். துறுக்கி 1878-ம் ஆண்டிலிருந்த நிலைபாத்தை விட்டும் உயர்ந்து விட்டது. சென்ற ஐம்பது வருஷங்களி லிருந்ததை விட இப் போது துறுக்கி யதிக்கத்தவ முடையதாயிருக்கிறது. சுல்தானவர்கள் மூர்க்கமுள்ள பாஷா மார்களை யடக்கி அவர்களின் தந்திரோபாயங்களுக்கிடங்கொடாமற் சமாதானத்தோடு ஆண்டு கொண்டதற்காய் அவர்களுக்குப் புகழ்ச்சொல்ல வேண்டியதாயிருக்கிறது. அவ்விதம் ஆண்டுகொண்டது இலேசான காரியமல்ல வென்பது அக்காலத்துத் துறுக்கிச் சரித்திரத்தை வாசித்தவர்க ளுக்கு விளங்கும்.

சுல்தான் அப்துல்ஹமீது அவர்களுடைய சொந்த ஆதரவினால் துறுக்கித் தேசம்மெத்தத் தேறுதலடைந்திற்று. 2000 மைலுக்க திசம் மெயில்பாதைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கப்பல் செப்ப னிடுங்கோரிகள் ஸிமாட்ரா, இஸ்தம் பூல் முதலிய பட்டணங்களில் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வியாபாரச்சங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருப்பதோடு இஸ்தம்பூலில னேகத் திருத்தங்களுக்கு செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. விலங்கினங் கள் வளர்ப்பதற்கும், நூதனமா னமாங்கள் உண்டாக்கு தற்கும் தோட்டங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. துறுக்கி யிராச்சியத் தின் பல பாகங்களிலும் சுரங்கங் கள் திறந்து உலோகங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. வேளாண்மை வங்கியுண்டாக்கப் பட்டிருப்பதால்

வேளாண்மைத் தொழிற் செய்ப வர்களுக்கு எவ்வளவோ தைரிய மும், உதவியுமுண்டாயின. அந்த வங்கியை யுண்டாக்க சுல்தான வர்களே முதற்கருத்துக்கொண் டார்கள். அதனால் வேளாண்மை க்காரர்களும் நாட்டவர்களும் அ னியாய வட்டி வாங்குகிறவர்களை விட்டும் மீட்சியடைந்தார்கள். உழவுத்தொழிற் படிப்பதற்குப் ப ள்ளிக்கூடங்களும், கமங்களும் ப லபட்டணங்களிலும் திறக்கப் ப ட்டன. மேலும் அநேகமானுக்க ர்கள் கமத்தொழிற் கற்பதற்காய் சுல்தானவர்களுடைய செலவா ய்ப் பிரான்ஸ்தேசத்திற்கனுப்பப் பட்டார்கள். ஆரோக்கியசாலைக ளும், அனாதர்சாலைகளும் இஸ்தம் பூலிலும் மாகாணங்களிலுமிஸ்தா பிக்கப்பட்டன. தற்போது திமி ஸ்குக்கும் மக்காவுக்குமிடையில் திறக்கப்படுகிற மெயில்வே துறு க்கி இராச்சியத்தின் மறுபாகங் களிலுள்ள மெயில்வேகளை விடமு ஸ்லீம்களுக்குவிஷேசமானது. அ தனால் துறுக்கி ராஜாங்கத்திற்கும் உலகத்திலுள்ள முஸ்லீம்களுக் கும் மிகுதம் நன்மை யுண்டாக்க கூடியதாயிருக்கிறது. மக்காவுக் கு ஹஜ்ஜாக்காகச் செல்லுகிற மு ஸ்லீம்களின் தொகை லக்ஷக்கணக் காயிருக்க ரோமாபுரிக்கு வருடந் தோறுஞ் செல்லுகிற கிறிஸ்தவ ரின் தொகைகோடிக்கணக்காயிரு ப்பதற்குக் காரணம் ரோமாவுக்கு ப்போக்குவரவுசெய்ய லெகுவா ன அச்ச மில்லாத பாதைகளிருப் பதே யென்று அறியப் பத்திரி கைகள் கூறுகின்றன. அவற்றின் கருத்துச்சரியென்பதற்கையமில் லை. மக்காவுக்கு மெயில்வே திறக் கப்பட்டபின் கோடிக்கணக்கான முஸ்லீம்கள் இஸ்லாமியநிந்த பட் டணத்தைச்சந்திக்கச் செல்லுவா ர்களென்பது வாஸ்தவம்.

சென்ற முப்பது வருஷங்களில் துறுக்கித் தேசத்திற்கல்வி மிகவி ர்த்தியடைந்திருக்கிறது. ஆண்பி ள்ளையும், பெண்பிள்ளைகளும் வாசித்தல், எழுதுதல் கணிதம், பூமிசாஸ்திரம், தையல் முதலிய வைகளைக் கற்கிறதற்கு மூலபள் ளிக்கூடங்களும், அவற்றிற்கு கற்றுத் தேர்ந்தவர்கள் உயர்ந்த கல்வி கள் படிக்கிறதற்குத் திருத்தப் படுகிறதற்காய் இரண்டாந்தரப் பள்ளிக்கூடங்களும் ஸ்தம்பூலி லும் மாகாணங்களிலும் அதிகமாய் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. கலேற்ற-சிறுயீக் கல்லூரியில் பி ருன்ஸ்பாஷை கற்றுக்கொடுக்கப் படுகிறது. அதுள்ளுள்ள உபாத்தி களில் அதிகப்பற்றானவர்கள் பி ருன்ஸியர்கள். நல்ல குடும்பங்களி லுள்ள பிள்ளைகள் கிட்டத்தட்ட எல்லோரும் இக்கல் லூரியிற் படி ப்பது அவர்களுக்குத் தேவையா யிருக்கிறது. முல்கியிலுள்ள இரா ஜாங்கக்கல் லூரியில் சாஸ்திரம், இ ஸ்லாமார்க்கப்பிரமாணம், சரித்தி ரம் முதலியவைகள் கற்றுக்கொடு க்கப்படுகின்றன. நோர்மல்கல் லூ ரியில் ஆண்களும், பெண்களும் உ பாத்திகளாய்ப் படித்துக் கொடு ப்பதற்குத்திருத்தப்படுகிறார்கள். சித்திரம், கொத்துவேலை, சிற்ப வேலை, ஷைத்தியம், வியாபாரம்; முதலியவைகள் கற்றுக்கொடுக் கப்படுகிறதானக் கருயிருக்கின்ற ன. இராச்சியத்திற்கு பெருமுத்தி யோகம்பார்க்கிறதற்கு வேண்டிய கல்விகளைப்பிரபுக்களுடைய மக்க ள் அகிறடஸிலுள்ள கல் லூரியிற் கற்கிறார்கள். ஸிவில் என்ஜினீயர்க ளுடைய கல் லூரியும், செவிடர், ஊமையர், குறுடர் ஆகியவர்களு டையபாடசாலைகளு யிருக்கின்ற ன. இன்னும் இராணுவப் பள்ளிக் கூடங்களும், நியாயசாஸ்திரம், வேதசாஸ்திரம், முதலியவைகளை

க்கற்கிற பள்ளிக்கூடங்களுயிருக் கின்றன. சொல்லப்பட்டபள்ளிக் கூடங்களி லெல்லாம் இவ்வச் சமாகவே கல்வி கற்றுக்கொடுக்கப் படுகிறது. இதற்குப்புகாமா ிஷ ல்வவொரு மாணாக்கனும் கற்றுத் தேர்ந்தபின் 15 வருஷங்களுக்கு அரசாட்சியைச் சேவிக்கவேண் டும். சொல்லப்பட்ட கல்விச்சா கலைத்தவிர, யூதர் ஆர்மீனியர், இங்கிலீஷியர், பிருன்ஸியர், ஜர்மா னியர் ஆகியவர்களுடைய கல்விச் சாலைகளும் இஸ்தம்பூலி யிருக்கி ன்றன. அவைகளைவிட இன்னு மோர் பாரிய கல் லூரி தாங்கள் முடிசூட்டப்பட்ட 25-ம் வருஷக் கொண்டாட்டத்தினத்திலு இஸ்த ம்பூலில் சுலத்தான் அவர்கள் கீர் த்திபெற்ற வித்துவானாகிய புற பஸர் வெம்பரீயின் ஆலோசனை ப்படி ஸ்தாபித்தனர்.

சுலத்தான் அவர்கள் சிம்மாத ன மேரியபோது துறுக்கி இரா ணுவம் சீர்குலைந்திருந்ததென்ப து திட்டமான காரியமே. இக்கால த்திலோ அது மிகவுன்னதமாயிரு க்கிறது. சார் எலிஸ் எஷ்டெட் பா ர்டிலெட் துரை சொல்லுகிறதாவ து: "துறுக்கிகள் தங்கள் இரா ணுவத்தையும், யுத்தத்திற்கு சாமா ர்த்தியமுடையவர்களென்ற கீர்த் தியையும், உயிர்ப்பித்துக் கொண் டார்கள். எப்போதும் எல்லாத் தனுகிறவர்களும், எரிச்ச லுள்ளவர் களுமாகிய தங்களையலார்களின் எ திர்ப்புகளைத் தடுத்திக்கொண்டா ர்கள், தங்களுடைய பிரமாண்ட மான பரம்பரையான சத்துருவி ன் பிரயாசமாய்ச் செய்யப்பட்ட உறுக்குதலான தந்திரங்களை அற் புதமான யுகத்தோடு தட்டிக்கொ ண்டார்கள். துறுக்கியின் சம்பந் தத்தைப் பெரியசாதியார்களே தே டுகிறார்கள், இன்னும் துறுக்கியே ஐரோப்பாவிலும், கிழக்கிலும் அ

திகாரச் சமநிலையைப் பிடித்திருக்கிறது. இதுதான் சுல்தான் செய்த காரியம். இன்னும் இதுவே உள்ளாயும் வெளியாயும் உண்டான எதிர்ப்புக்கும், துராலோசனைக்கும் மாறாய் சுல்தானுக்கு உதுமானிய சனங்களுடைய கப்பற்றானவர்களின் நன்றியையும் உதவியையும் பெற்றுக்கொடுத்தது" என்றதே. மேலும் அந்தத்துரை சொல்லுகிறார்: "துருக்கியினிராணுவ தத்துவமேதற்காலத்தில் ஐரோப்பாவிலும், ஆசியாவிலும் அதிகாரச் சமநிலையைப் பிடித்திருக்கிறது. ஜெர்மானியவிராச்சியங்களுக்கும் ஹாஷியாவுக்கும் பிறுன்னோடு யுத்தமுண்டான தருணத்தில் ஜெர்மானியர் துறுக்கியின் சம்பந்தத்தைப்பெற்றிருந்தால் அந்தச்சம்பந்தம் ஜெர்மானியருக்கு ஜயத்தை யுண்டாக்கும். எங்களுடைய இந்தியராச்சியத்தைத் தாக்குகிறதற்கு ஹாஷியா துறுக்கியின் சம்பந்தத்தைப்பெற்றிருந்தால் அந்தச்சம்பந்தம் இங்கிலாந்து இந்தியாவை இழக்கிறதற்குக் காரணமாயிருக்கும்" என்றே. இங்கிலீஷ் பார்லிமெந்து அங்கத்தவராகிய சார் பார்ட்டில்டு துரையுடைய மேற்காட்டப்பட்ட பேச்சுகளைக் கொண்டு துறுக்கிராணுவம் இப்பொழுது எவ்விதவயர்ச்சியடைந்திருக்கிறதென்றும், ஐரோப்பியர்களால் வெல்லிதம் மதிக்கப் படுகிறதென்றும் அறிந்துகொள்ளுங்கள். ஆனால் துறுக்கியின் கரைச்சேனை திருத்தப்பட்டதுபோல் கப்பற்சேனையும் திருத்தப்படாதது பெருந்துக்கம். தங்கள் கப்பற்சேனியத்தைச் சீர்பண்ணவும், பழைய கப்பல்களைப்புதுமாதிரியாய்த் திருத்தவும் புதுப்படைக் கப்பல்களுண்டாக்கவும் சுல்தானவர்கள் இக்காலத்திலெடுத்திருக்கிற தெண்

டிப்புகள் அனுகூலப்பட்டுத் துறுக்கியரசாட்சிக்கு முன்னிருந்ததுபோல ஒர்த்தத்துவமுள்ள கப்பற்சேனை திருமபலு முண்டாகி விடுமென்று நம்புகிறோம்.

சுல்தானுடைய ராச்சியத்தில் வியாபாரவிர்த்தியதிகரித்து வருகின்றது. அங்கு வியாபாரஞ்செய்கிற அன்னியதேசத்தவர்களுக்கு அனேக சிலாக்கியங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. துறுக்கியிலுண்டாக்கப்பட்ட வியாபாரச்சரக்குகளைவைத்து விற்கிறதற்கு ஐரோப்பாவிலுள்ள பெரும் பட்டணங்களிற் காட்சிசாலைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அமரிக்காவிற்கு சில வருடங்களுக்கு முன் நடந்த தூதனப்பொருட்காட்சிக்கும், பிறுன்னிலை நடைபெற்ற தூதனப்பொருட்காட்சிக்கும் துறுக்கியிற் பிரதிநிதிகளனுப்பப்பட்டார்கள்.

துறுக்கியிராசாங்கத்திற்குக் காலத்திற்குக்காலம் தொந்தரைகளை யுண்டாக்குகின்ற இரண்டு விஷயங்களிருக்கின்றன. அவற்றிலொன்று கிழக்குத்தேச விஷயம், மற்றது ஆர்மீனிய விஷயம். ஆர்மீனியர் ஹாஷியாவிலிருந்து தூரத்தப்பட்ட நாள்முதல் துறுக்கித்தேசத்திற்கு குடியேறிச் சமாதானத்தோடு வாழ்ந்தார்கள். ஆகிலும் அவர்களுட் குடியேறிய பிறதேசத்தவர்களாகிய குருமர்களும், கிரீஸ்துமத போதகர்களும், துறுக்கியிராசாங்கத்திற்கு விரோதமாய் மனிதர்களைக் கிளப்பிவிடுகிறதற்காக ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்தாங்கக்கூட்டங்களைச்சேர்ந்தவர்களுமே ஆர்மீனியரைத் துறுக்கியிராசாட்சிக்கு விரோதமாய்க் கிளப்பி விடுகிறார்கள். பல்கேரியரைப் போல் சுயாதீனம்மெற்றுக்கொள்ள, ஐரோப்பிய அரசர்கள் உதவியெய்வார்கள்

என்று ஆர்மீனியருக்குத் துப்புத்திகூறி அவர்களை யேமாற்று கிறார்கள். அந்தத் துஷ்டர்களுடைய போதனையை விசுவாசத்தே அந்நிர்பாக்கியமுள்ள மனிதர்கள் குழப்பங்கள் செய்து தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். 1894, 1895-ம் ஆண்டுகளில் ஸஸூன், செய்தான், இஸ்தம்பூல் ஆகிய விடங்களில் ஆர்மீனியரால் நடத்தப்பட்ட கொடுமையான கலகங்களும், அவர்களுக்குத் துறுக்கி யரசாட்சியால் விதிக்கப்பட்ட ஆக்கினைகளும் வாசிப்பவர்களின் ஞாபகத்திலிருக்கும். ஒரு கலகத்தில் 262 பேர் கொல்லப்பட்டிருக்க அவர்களின் தொகை அஞ்ஞாறு அல்லது அறுநூறு என்று ஒருமுறையும், முப்பத்தியிரம் என்று இன்னொரு முறையும் அதிகப்படுத்திச் சொல்லப்பட்டது. இவ்விதப் பொய்களை எழுதுபவர்கள் இராஜதுரோகஞ் செய்வதற்காய்ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்தரங்க சபைகளிடம் சம்பளம் பெறுகிற கடிதர்களே. இக்கடிதர்கள் துறுக்கிக் குடிசனங்களும் சைனியங்களும் ஸஸூன் கலகத்தையடக்கும்போது பாதகங்கள் செய்தார்களென்று இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளுக்குப் பொய்யான செய்திகளை யெழுதியதால், இங்கிலாந்திலுள்ள மனிதர்கள் சுல்தானவர்களுடும் துறுக்கியரசாட்சியையும் அநியாயமாய்த் தூஷணித்தார்கள். 1895 ம் ஆண்டுக்கடைசியில் சின்ன ஆசியாவில் கொலைகள் சம்பவித்தன. ஆலதற்கு ஐந்துகாரணங்கள் உண்டாயிருந்தனவென்று சார்பார்டிலட் துறைகூறுகிறார். அவையாவன: (1) ஹாஷிய காரியகாரர்கள் பணஞ்செலவுசெய்து ஆர்மீனியரைக் கலகத்திற்குக் கிளப்பி விட்டது. (2) 1895ம் ஆண்டு புறட்டாசிமா

தம் 30-ந்திகதி இஸ்தம்பூவில் ஆர்மீனியர் செய்த கொடியகலகம். இந்தக்கலகம் இங்கிலீஷியரின் கிளப்புதலினாலும் உருக்கத்தினாலும் தைரியம்பெற்று உதுமானியராச்சியம் முழுவதையும் தைத்தது. (3) இங்கிலாந்திலுள்ளவர்கள் பாதகங்கள் நடந்தனவென்ற பொய்யான செய்தியை விற்றுத்திரிந்து சுல்தானையும், துறுக்கியர்களையும் இஸ்லாம்மார்க்கத்தையும் நிந்தித்தது. இங்கிலாந்திலுண்டாயிருந்த எழுப்புதல் துறுக்கியி லறியப்பட்டிருந்ததால் முஸ்லீம்களுக்குக் கோபமூட்டியதோடு இங்கிலீஷியரின் செல்வாக்கைக்குறைத்தும் விட்டது. (4) சின்ன ஆசியாவில் கிறிஸ்தவரினதிகாரத்தின் கீழ்நாயகத் தன்மையும் பெருமையுமுள்ள முஸ்லீம்களைக் கீழ்ப்படுத்தி வைக்கத்தக்கவோர் மதிகேடான சட்டத்தையுண்டாக்கும்படி இஸ்தம்பூவில் க்காலத்திலிருந்த இங்கிலீஷ் தானுதிபதியாகிய சார்பிரிப்கறிகேட்டது. (5) சார்பிரிப்கறியுடைய புத்தியைக்கேட்டு லோட்டுரேஸ்பரியுடைய மந்திரிசபையார், ஹாசியரோடும், பிரான்ஸியரோடும், சேர்ந்துக்கொண்டு துறுக்கியரை நெருக்கியது.

கிழக்குத்தேச விஷயத்தை விளக்கப்படுத்தமுன் துறுக்கித்தேசத்திலுள்ள பற்பல சாதிகளைப் பற்றியும், அவர்களைச் சமாதானமாய் ஆளுகிறது சுல்தானுடைய அரசாட்சிக்கெவ்வளவு கஷ்டமென்பதைப் பற்றியும் பார்ட்டிலட் துறை சொல்லியிருப்பதை இங்குதருகின்றோம். அதுவருமாறு:-
“சுல்தானவர்களுடைய வருத்தங்கள் இப்பொழுது மெப்பொழுதும் இந்தமட்டென்று சொல்லக்கூடாத அவர்களை நசுக்கிப்போடத் தக்கவைகள். உதுமானியா

வானது பற்பலசாதிகளும், பற்பல வேதங்களை யனுசரிக்கிறவர்களும், வெவ்வேறு நோக்கங்களுடையவர்களும் குடியிருக்கின்ற தேசம். இந்தத்தேசத்தைச் சமாதானமாயானுவதற்கு மலாயிக்க தீவுகளுக்கெல்லாம் தலைமையானவர் வந்தாலும் கூடாது. எங்களுக்கு ஒரு ஐயர்லாந்திருக்கிறது. அந்த ஊரவர்களின் குழுப்பங்களை யடக்குதற்கு நீடியகாலத்துப் பரிசீலனையாலும், சீர்திருத்தமான இராஜாங்கச் சட்டங்களாலும் கூடாதிருக்கிறது. துறுக்கித்தேசத்திலோ பன்னிரண்டு ஐயர்லாந்து இருக்கின்றன. கிறீக்கர், பங்கேரியர், வலாச்சியர், ஆர்மீனியர் (ஆர்மீனியரில் மூன்று பிரிவார்கள், ஒவ்வொரு பிரிவாரும் மற்றப்பிரிவாரோடு விரோதமாயிருக்கிறவர்கள்,) குர்திகள், ஸைபீக்குகள், அர்ணலுத் ஜாதிகள், அறுசிகள், ஷாயிகள், லாஸீன்கள், எக்திகள், குதானிகள், அறபிகள் ஆகிய இந்தச்சாதிகளும், இன்னும் இவர்களெல்லாமல் இஸ்தம்பூலின் பலபகுதியில் பல ஐரோப்பிய சாதியர்களும் சுல்தானவர்களுக்குக் கீழிருக்கிறார்கள். இவர்கெல்லெலோரையும் அடக்கி யாள்வது எவ்வளவுகஷ்டம்? இவர்களை யெல்லாம் மேற்குத்தேசத்து ஐரோப்பியர்களுடைய சட்டப்படிக்கு அரசாட்சி செய்யும்படி பெரிய இராஜாக்கள் நெருக்குகிறதும், கடுமைசெய்கிறதும் எவ்வளவு அநியாயம். ஆகிலும், சுல்தானவர்கள் தங்களயுத்திப்படியே பிரஜைகளை மிகுசாமார்த்தியமாய் அரசாண்டுவருகிறார்கள்" என்பதே. இவ்விதம் உதுமானிய குடிசனங்கள் இயல்பில் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான சாதிகளாயிருப்பதால் அவர்களுக்குள் வேதவிரோதம், சாதி

விரோதம் கிழம்பிவிட்டால் உலகத்திற்குப் பெருந்தீங்கு சம்பவிக்குமென்று எண்ணியே அவர்களுக்குள் உண்டாகும் சச்சரவுகளை அடக்குகிறதற்கும், அவர்கள் சமாதானத்தோடு வாழுகிறதற்கும் வேண்டியவழிவகைகளைச் செய்யும்படி சுல்தானவர்களைப் பெரிய இராஜாக்கள் காலத்துக்குக் காலம் கேட்டுவருகிறார்கள். இதுவே கிழக்குத்தேச விஷயத்தினொரு பாகம். மற்றப்பாகமாகிறது: ஐரோப்பாவின் அதிகாரச் சமரிலைக்கும், கிழக்குத்தேசத்தில் இங்கிலாந்துடைய அதிகாரத்திற்கும் கப்பறத்தத்துவத்திற்கும், இஸ்தம்பூலும் அஃதிருக்கின்ற வாய்க்காலும் பிரதானமாயிருப்பதுவே. இஸ்தம்பூலும் டார்ஈனல்சும் தூவியாவுடைய அதிகாரத்திற்குக்கீழ்ப்பட்டால் மெடிற்றேனியன் கடலில் இங்கிலிசுடைய கப்பறத்தத்துவம் அற்றுப்போகிறதோடு, இந்தியாவுக்கு ஆபத்துண்டாகிறதற்கு வழியுந் திறபட்டு விடும். இவ்விதமாகத் துறுக்கிராச்சியத்தில் சமாதானமுண்டாயிருக்கிறது. இஸ்தம்பூல் துறுக்கிகளுடைய கையிற் பெலனாயிருக்கிறது. ஐரோப்பிய இராஜாக்களுக்கு வேண்டியதாயிருக்கிறபடியினாலேயே துறுக்கி இராச்சியத்திற் குழப்பமுண்டானால் அதைப்பற்றி சுல்தானிடம் அவர்கள் விசாரிக்கத் துணிகிறார்கள். ஆகிலும், சுல்தான் அப்துல் ஹமீது அவர்கள் முந்தின சுல்தான்களைப்போல் ஐரோப்பிய இராஜாக்களுக்கு முற்றாய் அடங்கிவிடாமல் அவர்களை யூகமாய் நடத்திவருகிறார்கள் என்பதை வாசிப்பவர்களறிந்திருப்பார்கள்.

(இன்னும் வரும்.)

திவானி சம்ஸி தப்ரீஸ்.

மவுலான ஜலாலுத்தின் ஹமி அவர்களுடைய மேற்படி ஞான நூலிலுள்ள சில ஆநந்தக்கவிகளின் மொழிபெயர்ப்பு

நீ ஆசையை ஆசிக்கிறவனாயும், ஆசையைத்தேடுகிறவனாயும் இருந்தால்,

ஓர் கூரிய குத்துவாளை யெடுத்தாக் கூச்சத்தின் கழந்தையறுத்தவிடு.

இந்தவழியில் கீர்த்தி யோர்பெருந்தடையென் றறிந்துகொள், இந்தச்சொல் தன்னயம்பாராட்டாதது: அதனை சுத்தவிருதயத்தோடு வெர்ப்புக்கொள்.

எதற்காக அந்த பைத்தியகாரன் பைத்தியத்தை ஆயிரங்கோலங்களில் வெளிப்படித்தினர்?

தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்ட அந்தக்காட்டுமனிதன் ஆயிரந்தச் சிரங்களை வெளிப்படுத்தினார்.

இப்பொழுது அவர் அங்கியைக்கிழித்தனர். இப்பொழுது மீலமீது வேரடினார்,

இப்பொழுது நஞ்சையுறுஞ்சினர், இப்பொழுது மரணத்தைத் தெரிந்துக்கொண்டனர்.

சிலந்தியானது அந்தமட்டுப்பெரிய இரையைப் பிடித்துக்கொண்டதால்,

யிருமேன்யான எனது நாயனின் கண்ணி யேதைச்செய்யுமென்று பார்த்துக்கொள்.

லய்லாவின முகத்தின் அன்பு அந்த மட்டுப் பெறுமதியுடைய தாயிருந்தால்,

“அவன் தன் அடிமையை இரவில் கொண்டுபோனானே” அவனிடத்தில் அது எவ்வாறு இருக்கும். வைலா, ஸூமீன் ஆகியவர்களின் திவான்களை நீர் கண்டதுண்டா?

வாமிக், அந்நு ஆகியவர்களின் எழுத்துகளை நீர் வாசித்ததுண்டா?

தண்ணீர் அதனை நனைத்து விடுமென்றஞ்சி நீ யுனது வஸ்திரத்தை யுயர்த்திக்கொள்ளுகிருய்.

நீ ஆயிரந்தரம் கடவில் தாழ்வது அவசியமாயிருக்கிறது.

ஆசையின் வழியெல்லாம் தாழ்ச்சியும் வெறிமயக்குமே. ஏனெனில் நீரோட்டம் கீழேயோடுகிற தாலென்க:

அது எவ்வாறு மேலையோடும்?

நீர் ஆசைகொண்டவர்களின் மோதிரத்தின் கேவலத்தைப்போலிருப்பீர்,

எசமானே நீர் தேவனத்தின் சிறையாயிருப்பீன்.

இப்பூழி வானத்துக்குச்சிறையாயிருப்பதுபோல்,

சரீரம் ஆத்துமாவுக்குச் சிறையாயிருப்பதுபோல்.

வாரும். இந்தச்சேர்மானத்தால் பூழி யெதை யிழந்தது சொல்லும்?

உறுப்புகளுக்கு என்ன தயவைத்தான் புத்திசெய்யாதிருக்கிறது?

மகனே, மெத்தைக்குக்கீழ்ப்பறையடிப்பது தகுதியன்று. விரியமுள்ள மனிதர்களைப்போல உன்னது கொடியை வனத்தின் மத்தியில் நாட்டு.

ஆசைகொண்டவர்களின் உக்கிரமான சத்தத்திலிருந்து கிளம்பும்

கணக்கற்ற ஓசைகளைப்பக்கமையுள்ள மாடத்தின் தொனையில் ஆத்மாவின் செவியைக்கொண்டு வந்துக்கொள்.

ஆசையின் மஸ்தால் உன்னது அங்கியின் கயிறுகள் இளக்கப்பட்டபொழுது,

வானத்தின் வெற்றியையும் மிருகசீடத்தின் தடுமாற்றத்தையும் தரிசி.

உயரே இருந்தும் கீழே இருந்தும் சுத்திசெய்யப்பட்ட ஆசையால்

உயர்வான தாழ்வான வுலகம் எவ்வாறு அலைக்கப்படுகிறது.

சூரியன் மேலே போகும்பொழுது இரவு ஏங்கே நிற்கிறது?

வெகுமதியின் ஆநந்தம் வந்த பொழுது துன்பம் ஏங்கே பின்னிட்டது?

நான் மௌனமாயிருக்கிறேன் ஆத்மாவின் ஆத்மாவின் ஆத்மாவே நீ பேசு.

உனது முகத்தின் ஆசையிலிருந்து ஒவ்வொரு அணுவும் தெளிவு பெறுகின்றது.

மாணத்தின் பின் மனிதனின் நிலை யென்ன?

மாணத்தின் பின் மனிதனுக்கு மாண்பும் நிலைபடுத்தப் பற்றிப் பரிசீலனை குறுகுளின் போதனை யெவ்வாறு நிகழுகிறதென்ற கேள்வி தற்போது கவனிக்கத்தக்க வொன்றாயிருக்கிறது. சுருக்கமாய்ச் சொல்லவெனில், மாணத்தின் பின்வரும்நிலை புதிதானதன்று. அது இந்தசீவியத்திலுள்ள எங்கள் ஆத்மாவைக்கடந்த நிலைபரத்தின் பூரணமான தெளிவான பிரதிருபமே. இங்கு வொரு மனிதனின் செய்கைகளினதும் விசுவாசங்களினதும் நற்குணங்கள் அல்லது, தற்குணங்கள் அவனில் மறைந்திருப்பதுடன், அவற்றின் நஞ்சு அதன் விஷத்தை அவனில் அந்தரங்கமாகச் செலுத்துகின்றது. வருஞ்சீவியத்திலோ அவை பகற்காலத்தைப் போல் தெளிவாய்த் தோன்றும்.

இவ்விஷயத்தைக் கனவில் தனது தேகக்குணம் உருவ மெடுத்துத் தோற்றுவதைக் காண்கின்ற மனிதன் ஒரு அளவுக்கு அறிந்துகொள்வான். அவனின் தேகக்குணம் கடுங்காய்ச்சலுக்கு ஆயத்தப்படும் பொழுது அவன் சொப்பனத்தில் பற்றிக்கினமபும் அக்கினிச்சுவாலையைக்காண்பான். சலதோஷமுண்டாகப்போகும் பொழுது தன்னை ஜலப்பிரளயத்தில் காண்பான். தேகம் ஒரு நோய் கொள்ள ஆயத்தமாகும் பொழுது அந்நோயைக் கிளப்பும் காரணங்களான குணங்கள் சொப்பனத்தில் ரூபமாய்ப் பெரும்பாலும் தோன்றும். உள்ளான்குணங்கள் கனவில் கண்டிப்பான கோலங்களில் தோன்றும் தன்மையைக் கொண்டு இவ்வுலகத்திலுல்ல ஆத்துமாவுக்கடுத்த குணங்கள் மருவுலகத்தில் திரண்டு வருவமெடுப்பதை நாங்கள் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியவர்களா யிருக்கின்றோம். எங்களின் உலகவாழ்க்கை முடிந்த பின்னர் எங்கள் செய்கைகளும் அவற்றின் காரியங்களும் கோலமெடுக்கின்ற திசைக்கு நாங்கள் மாற்றப்படுகின்றோம். இவ்வுலகத்தில் எங்களுக்கு மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது அவ்வுலகத்தில் விரித்து எங்கள் முன்னேவைக்கப்படுகின்றது. ஆத்ம குணங்கள் உருவமெடுத்த பொழுது அவை வாஸ்தவ பொருட்களாகவே யிருக்கும், கனவிற்தோன்றும் பொருட்கள். தாமும், தோற்றம் மறையும் வரையிலும், அவையெங்கள் கண்களுக்குமுன் நிற்கும் வரையிலும், மெய்யான பொருட்களாகவே கொள்ளப்படுகின்றன. பிரதிருபங்களைக் கொண்டாகும் இந்தக் காட்சி அல்லாருத்த ஆலாவின் தத்துவத்தின் ஒரு புதிதான பூரணமான தோற்றமா யிருப்ப

தால், நாங்கள் அதனைச் சில குறிப்பான காரியங்களின் தோற்றமென்றழைக்காது அல்லாருத்த ஆலாவின் தத்துவத்தைக் கொண்டு ண்டாக்கப்பட்ட ஓர் புதிய சிருஷ்டியென்றெடுக்கலாம். இக்காரியத்தைக் குறித்தே சர்வவல்லலையுள்ள அல்லாருத்த ஆலா பரிசுத்த குறுஆனில் (குறத் ஸஜதா) “நன்மை செய்கின்ற பொரு நபுவாவது அதற்காக அந்தரங்கமாய் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஆசீர்வாதங்களையும் ஆனந்தங்களையும் அறியவில்லை” என்று தெரியப்படுத்தி இருக்கின்றான். இவ்வாறு அல்லாருத்த ஆலா நீதியுள்ளவர்கள் வருஞ்சீவியத்தில் அனுபவிக்கிற ஆசீர்வாதங்கள் மறைக்கப்பட்டிருப்பதாய்க் கூறியிருப்பதின் காரணம் அவை இவ்வுலகத்திலுள்ள யாதொன்றையும் போலிராமலும் அவற்றைக் குறித்து ஒருவரும் யாதொன்றும் அறியாமலும் இருப்பதுவே. இவ்வுலகத்தின் வஸ்துக்கள் எங்களுக்கு இரகசியமல்ல வென்பது வெளிப்படையாயிருக்கிறது. மாதுளம்பழம், பேரிச்சம் பழம், பால் முதலிய வற்றை நாங்கள் அறிந்திருப்பது மாத்திரமன்று, அவற்றைப் பலமுறையும் சுவைத்து யிருக்கின்றோம். ஆதலின் இந்த வஸ்துக்கள் இரகசியமன்று. சுவர்க்கத்தின் பழங்களுக்கும் இந்தவஸ்துக்களுக்கு மிடையில் பெயரைத்தவிர வேறு சம்பந்தமில்லை. இவ்வுலகத்தின் பொருட்களையதிகமாய்க் கொடுக்கப்படும் தானமென சுவர்க்கத்தைக் கொள்ளுகிறவன் பரிசுத்த குறுஆனை அறியாதவனே. மேலே தரப்பட்ட வசனத்தை விளப்பப்படுத்தும் பொழுது நபிசல்லல்லாரு அலைகி வசல்லம் அவர்கள் சுவர்க்கமும் அதன் பேறுகளும் “கண்

கண்டு கொள்ளாத, செவிகேட்டுக்கொள்ளாத, மனிதனின் இருதயம் எண்ணிக்கொள்ளாத பொருட்களே” யென்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆதிலும் இவ்வுலக வஸ்துக்களைக் குறித்து, அவற்றை எங்கள் கண்கள் கண்டிக்கொள்ளவில்லை யென்று அல்லது எங்கள் காதுகள் கேட்டுக் கொள்ளவில்லை யென்று அல்லது எங்கள் இருதயங்கள் எண்ணிக்கொள்ளவில்லை யென்று நாங்கள் சொல்லக் கூடாது. அல்லாருத்த ஆலாவும் அவனின் மருமும் சுவர்க்கத்திலுள்ள வஸ்துக்கள் இவ்வுலகத்தில் எங்கள் பஞ்சேந்திரியங்களால் அறியப்படக் கூடாதவைகளென்று எங்கட்குத் தெரிவித்திருக்க, நாம் இங்கு வழக்கமாய்க் குடிக்கும்பாலே அங்கு ஆறுகளாய் ஓடுகின்றதென எண்ணுவோமாயின் பரிசுத்த குறுஆனின் போதனைக்கு மாறான கொள்கையை யுடையவர்களாவோம். சுவர்க்கத்தின் நந்தவனத்தில் பசுக்கூட்டங்களும் எருமைக்கூட்டங்களு யிருக்கின்றன வென்றும், கணக்கற்ற ஈக்களுடன் தேன் கூடுகள் விருகூங்களில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன வென்றும், அவற்றிலிருந்து மலக்குகள் இரவும் பகலும் பாலையும் தேனையும் சேர்த்து ஆறுகளில் ஊற்று கிறார்க ளென்றும், எண்ணுவது சுவர்க்கத்தின் தகுதிக்குப் பொருந்தியதா யிருக்குமா? இவ்வுலகம் மறுவுலகத்தின் பேறுகளுக்கு அன்னியமானதென காட்டும் குறுஆனின் வசனங்களுக்கு மேற்படி கருத்துகள் பொருந்து கின்றனவா? இவை ஆத்துமாவுக்கு பிரகாசத்தைக் கொடுக்கின்றனவா? அல்லது அல்லாருத்த ஆலாவைப் பற்றிய அறிவை யதிசுப்படுத்துகின்றன

வா? அல்லது, மெய்யான பாலோக பேறுகளைப்போல, ஆத்மாவிற்கு ஆகாரமாயிருக்கின்றனவா? இந்தப்பேறுகள் உலகவஸ்துக்களுக்கு உவமையாக்கப்பட்டிருப்பது மெய். ஆகிலும் அவற்றின் காரணம் ஞானமும் புண்ணியமும் மென காங்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றோம்.

பரிசுத்த குறுஆனின் கீழ்வரும் ஆய்வு சாதாரணமாக தப்பாய்விடவகித் கொள்ளப்படுகின்றது. அது சுவர்க்கத்திற் பேறுகள் இவ்வுலக பொருட்களே யென விபரிக்கிறதைவிட்டும் தூரப்பட்டதாயிருக்கிறது. சூறத்து பக்கரவில் வரும் அவ்வாயத்தின் பொருளாவது: "விசுவாசம் கொண்டு நற்செயல்கள் செய்பவர்களுக்கு கீழால் நதிகள் ஓடும் நந்தவனங்களே அவர்கள் சுகத்தரிப்பார்களென்ற நற்சமாதாரணத்தைத் தெரிவிக்கவும். அந்த ஆயுளில் பழங்கள் போலிக்கப்படுமீம் பொழுதெல்லாம் இவைகளே எங்களுக்கு முன் தரப்பட்ட பழங்கள் என்று அவர்கள் சொல்வார்கள். அதெனில் அவர்களுக்கு மறுசீவியத்தில் கொடுக்கப்படும் கனிவர்க்கங்கள் இங்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கனிவர்க்கங்களை யொத்திருப்பதாலேயே" என்பதுகே. "நதியுள்ளவர்கள் இவ்வுலகத்தில் சுவைத்தார்களெனச் சொல்லப்படுகிற பழங்கள் இவ்வுலகத்திலுள்ள விருகங்களின் பழங்கள் அல்லது பொருட்களல்லவென்று தொடர்வாக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. மெய்யாகவே அவ்வசனம் விசுவகித்து நற்செயலைகள் செய்பவர்கள் தமக்காயத்தம் காங்களைக்கொண்டு தமது விசுவாசம் விருகங்களாயும் நற்செயல்கள் பழங்களாயும் இருக்கத்தக்கவோ சுவர்க்கத்தை ஆய

த்தப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்களென எங்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றது. அந்த சுவர்க்கத்தின் பழங்களையே அவர்கள் இவ்வுலகத்தில் ஆத்மதன்மையில் சுவைக்கச்செய்யப்படுகிறார்கள். அப்பழங்களையே அவர்கள் மறுவுலகத்தில் அருந்துவார்கள், இங்கு அருமாயுள்ள பழங்கள் மறுவுலகத்தில் தெளிவான அதிக சுவையுள்ள பழங்களாய் மாற்றப்படுவது மாதிரிமே. ஆகிலும் அவற்றை அவர்கள் இந்தச் சீவியத்தில் ஆத்மவைக் கொண்டு சுவைத்திருப்பதால் அவ்வுலக பழங்களுக்கும் இவ்வுலக பழங்களுக்கும் இடையிலுள்ள வொரேதன்மையை நிரந்த "இவைகளே எங்கட்கு முந்தின சீவியத்தில் தரப்பட்ட பழங்கள்" என்று கூறுவார்கள். ஆதலின் இந்தவசனம் தெளிவான வார்த்தைகளில் இவ்வுலகத்தில் அல்லாகுத்த ஆலாவின் மீதுள்ள வுயப்பை ஆத்மவைக் கொண்டு பெற்றுக்கொண்டவர்கள் மறுவுலகத்தில் அதே ஆகாரத்தால் தேகவலிமையைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்று எங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறது. அவர்களுக்கு மறுவுலகத்தின் பேறுகள் இவ்வுலகத்தில் அல்லாகுத்த ஆலாவின் மீதுள்ள உவப்பினால் சுவைத்த ஆத்மாவைக்கடுத்த பேறுகளை நினைப்பூட்டும். அப்பொழுது அவர்கள் இராச்சாமத்தில் தனிமையாகவும் மவுனமாகவும் இருந்து அல்லாகுத்த ஆலாவை திகழ செய்வதில் அனுபவித்த இன்பமான சக்தோஷத்தை நினைப்பார்கள்.

சுருக்கத்தில், மேலே தரப்பட்ட வசனம் இவ்வுலக வஸ்துக்களை யாவது இங்குமனிதர்கள் அருந்துகிற ஆகாரத்தை யாவது குறித்துப்பேசுவேயில்லை. மேற்படி வச

னத்தின் வார்த்தைகள் பரலோக பேறுகள் உலக கண்களைக்கொண்டு பார்க்கப்பட்டவைகளும், மனிதரின் செவிகளைக்கொண்டு கேட்கப்பட்டவைகளும், இருதயங்களைக்கொண்டு உணரப்பட்டவைகளு மல்லவென்று பரிசுத்த நபி அவர்கள் சொல்லியிருப்பதற்கு வி ரோதிக்கின்றன வென்று சொல் லப்படுமாயின் "இவைகளேஎங்க ளுக்குமுந்தின சீவியத்தில் தரப் பட்ட பழங்கள்" என்றவார்த்தை கள் இவ்வுலகத்தில் நல்லவர்களா லும் கெட்டவர்களாலும் அனுப விக்கப்படுகின்ற உலக பேறுக ளைக் குறிக்கின்றனவென்று கரு தும்பொழுதே அவ்விரோதந் தோன்றுமென நாம் சொல்கின் றோம். இங்கு குறிக்கப்படும் "பழ ங்கள்" நற்செய்கைகளின் பழங்க ளென பொருட் கொள்ளப்படுமா யின், நல்லவர்கள் இம்மையிலே யே அனுபவிக்கும் ஆத்மாவுக்கடு த்தபேறுகளென கருதப்படுமா யின், யாதும் வித்தியாசமிராது. இம்மையில் நல்லமனிதர்கள் யா கைக்கொண்டு அனுபவிக்கின்ற வைகள் மறுமையின் பேறுகளேய ன்றி இம்மையின் பேறுகளன்று. அவர்கள் மறுமையின் ஆநந்தத் தில் விருப்பங்கொள்ளும் பொரு ட்டு அதன்மாதிரியாகவே அப் பேறுகள் அவர்களுக்கிங்கு கொ டிக்கப்படுகின்றன. மெய்யான சீவியுள்ள மனிதன் இவ்வுலகத் தைச்சேர்ந்தவனன்று. ஆதலின் அவன் உலகத்தால் வெறுக்கப் படுகின்றான். இவ்வுலகத்தவர்க ளுக்கு இவ்வுலகத்தைச்சேர்ந்த சுவையான வஸ்துக்கள் கொடுக்கப் படுவனபோல் பரலோகத்தைச் சேர்ந்த அவனுக்குப் பரலோக பேறுகள் கொடுக்கப்படுகின்ற ன. அதுனுக்குக் கொடுக்கப்படுகி ற பேறுகள் இவ்வுலகத்தின் ம

னிதர்களுடைய கண்களுக்கும், செவிகளுக்கும், இருதயங்களுக் கும் மெய்யாகவே மறைக்கப்பட் டிருக்கின்றன. மேலும் அவை அமமனிதர்களுக்கு அன்னியமா னவைகளாயிருக்கின்றன. ஆகி லும் பரலோக சந்தேரவுட்களில் சரீரசீவியம் அழிக்கப்பட்ட மனி தன் தான் மறுவுலகத்தில் குடிக்கிற குடிப்பை ஆத்மாவைக்கொ ண்டி கவைக்கச் செய்யப்படுகி றான். ஆதலினாலான "இவைக ளேஎங்களுக்குமுன் தரப்பட்ட பழங்கள்" என்றவார்த்தைகள் மெ யப்படுகின்றன. ஆகிலும் அவன் அப்பேறுகள் உலகத்துக்குத் தெ ரிந்தவைகளல்ல வென்று அறிந் தேயிருப்பான். அவன் இவ்வுலக த்தைச் சேராதவாயிருந்தாலும் இவ்வுலகத்திலேயே குடியிருந் தான். ஆதலினாலான சரீர கண் கள் பரலோகபேறுகளை இவ்வு லகத்தில் காணவில்லையென்றும், செவிகள் கேட்கவில்லையென்றும், மனம் எண்ண வில்லையென்றும், அவனும் சாஷிபகர்வான். ஆகி லும் அவன் சேரடைந்தபின்னு மேற்படி பேறுகளின் மாதிரிகளைக்க ண்டான். மேலும் அவனின் கீழா ன பற்றுகள் தறிக்கப்பட்டு மறு வுலகத்துடன் சம்பந்தமுண்டி ப ட்டபொழுதே அந்தக்காட்சி, அவ னுக்குத் தோன்றிற்று. மறுவுலகத்தைக்குறித்த அப் பரி சுத்த குறுஆன்முன்று பிரதான காரியங்களைத் தெரிவித்திருக்கி ன்றது.

முதலாவது, மரணத்தின் பின் உண்டாகும் சீவியும். இவ்வாழ வின் பிரதிருபமும் தேற்றமுமீ ம யன்றி ஓர் புதிய சீவியுமன்றென் றது. குறுஆனில் குறத்த பவியி ஸறியில் "நாம் இவ்வுலகத்தி லேயே ஒருமனிதனின் செயல்க ளின் பலன்களை அவிவின் கழுந்

தில் கட்டியிருக்கிறோம். மேலும் இந்தமறைவான பலன்களை சியாமநாரிஸ் விரிவாய்த்துக்கப்பட்டேவார் புத்தகத்தின் கோலத்தில் நாம் பகிரங்கப்படுத்துவோம் என்று கூறப்பட்டுக்கிறது. மேற்படி வசனத்தின் அறப் மூல வாக்கியத்திலுள்ள "தாயி" என்ற வார்த்தையின் பதப்பொருள் ஓர் பகூழி என்பதே. அது இங்கு உருவகமாய் மனிதனின் செயல்களுக்குப் பாவிக்கப்படுகின்றது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு செய்கையும் நன்மையானதாயிருப்பினும் தீமையானதாயிருப்பினும் பகூழியைப் போலவே யறந்து விடுவதாலென்க. ஒரு மனிதன் ஒருசெய்கையைச் செய்யும் பொழுது அதன் அந்தந்த அல்லது பாரத்தை யுணர்வதன் ஆகிலும் அதுமறைந்தபொழுது அதன் நன்மையான அல்லது தீமையான பதிவு மனத்திற்கங்கி இருக்கிறது. ஒவ்வொரு செய்கையும் ஒவ்வொரு அந்தரங்கமான பதிவை மனத்திலுண்டாக்குகின்றதென்ற பிரதானவிதியைப் பரிசுத்த குறுஆன் தெரிவிக்கின்றது. மெய்யாகவே மனிதனின் ஒவ்வொரு செய்கையும் அல்லாருத்த ஆலாவின் ஒரு செய்கையால் பின்தொடரப்படுகின்றது. இது அந்தச்செய்கையின் நன்மையுள்ள அல்லது தீமையுள்ள பலனைச் செய்பவனின் மனதில் மாத்திரமன்று அவனின் கைகளிலும், கால்களிலும், செவிகளிலும், கண்களிலும், மறனும் உலப்புகளிலும் பதிவாக்கிவிடுகின்றது. ஒவ்வொரு செய்கையையும் பதிந்து கொள்வதும் மனுஷ கண்களுக்கு மறைக்கப்பட்டிருப்பதாகிய இந்தப்புத்தகம் இந்தச்சிவியத்தில் ஆயத்தப்படுத்தப் படுகின்றது. அடுத்த சிவியத்தில் அதுதெளி

வாயத்தோன்றும். மேலாகவான் வைக்குமித்து பரிசுத்த குறுஆன் சொல்வதாவது: "இங்கு விசுவாசங்கொண்ட ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்ற விசுவாசத்தின் ஒளி அந்த நாளில் அவர்களுக்கு முன்னேயும் அவர்களின் வலப்பக்கங்களிலும் ஒடுகின்றாய்த் தெளிவாகக் காணப்படும்" என்றதே. கெட்டவர்களைக் குறித்துப் பரிசுத்த நூல் சொல்வதாவது: "நீங்கள் கபூரில் (சவக்ருழி) சேர்க்கப்படும்வரையில் மறுசிவியத்தைத்தேற்கிறதை விட்டும் உங்களை யுங்கள் தேற்றங்களும் ஆசைகளும் திருப்பிவிடுகின்றன. இவ்வுலகத்தின் கவலைகளையந்தமட்டுக் கொள்ளாதீர்கள். ஏனெனில் உலகஆசையானது நன்மையுள்ள காரியங்களுக்குச் சொல்வதல்லவென்பதை நீங்கள் சீக்கிரம் கண்டுகொள்வீர்கள். உலகவாசையின் தீய விளைவுகளை நீங்கள் சீக்கிரம் கண்டுகொள்வீர்களென்று நான் திரும்பவும் சொல்லுகிறேன். திட்டமான அறிவு உங்களுக்குண்டேல் நீங்கள் இவ்வுலகத்திலேயே நரகத்தைக்கண்டுகொள்வீர்கள். ஆகிலும் மவுத்துக்கும நியாமத்துக்கும் இடையிலுள்ள காலத்தில் நீங்கள் நிச்சயமாகவே உறுதியுள்ள கண்ணைக் கொண்டு பார்ப்பீர்கள். மேலும் கடைரியில் சியாமநாரிஸ் நீங்கள் அதன் உறுதியின் நிச்சயத்தைத் தாமாய் ஆக்கினையை யனுப்பிப்பதைக்கொண்டு உண்மைப்படுத்திக்கொள்வீர்கள்" என்றதே. இவ்வசனங்களைக் கொண்டு இவ்வுலகத்திலேயே நரகவாழ்வு துவங்குகின்ற தென்ற உண்மைசந்தேகமின்றி யறியப்படுகின்றது. மறுவுலகத்தின் நரகம் இவ்வுலகத்தில் மனுஷ கண்ணுக்கு மறைவாய் ஆயத்தப் படுத்தப்படு

கின்றது. ஆகிலும் அதனை ஆலோசிப்பவர்கள் உறுதியான அறிவைக் கொண்டு அதனை யறிந்து கொள்ளுவார்கள். சர்வவல்லமையுள்ள அல்லாருத்தஆலா மூன்று வகையான அறிவை விவரித்திருக்கிறான். அவையாவன: உறுதியான அறிவு, உறுதியான பார்வை, உறுதியான நிச்சயம். ஓர் வீட்டுதாரணம்மேற்படிவிஷயத்தை இலகுவில் விளங்கப்படுத்தும். ஒரு மனிதன் தூரத்தில் புகைகிளம்பக்காணுவானேயானால் அங்கு நெருப்புண்டென்பதைத் தீர்மானித்துக் கொள்வான், ஏனெனில் வேறொன்றும் புகையை யுண்டாக்கக் கூடாததாலென்க. அங்கவன் நெருப்புண்டென்பதைக் குறித்து உறுதியான அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறான். ஆகிலும் அவன் நெருப்புத்தோன்றும் தானத்துக்குச் சென்று அதன் சுவாலையைக் கண்களைக் கொண்டு காண்பானாயின் உறுதியான பார்வையைக் கொண்டுண்டாகும் அறிவைப் பெற்றுக் கொள்வான்; உறுதியான நிச்சயத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமாயின் அவன் தனது கரத்தை நெருப்பிற் போடவேண்டும். இவைகளை நாகத்தைக் குறித்து மனிதனுக்குண்டாகும் அறிவின் மூன்று நிலைமைகள். உறுதியான அறிவை இவ்வுலகத்தில் சித்தமுள்ளவர்கள் பெற்றுக் கொள்வார்கள். ஆகிலும் மரணத்துக்கும் உயிர்த்தெழும்பும் (கியாம) நாளுக்கும் இடையிலுண்டாகும் காலத்தில் ஒரு மனிதன் உறுதியுள்ள கண்ணைக் கொண்டு நாகத்தைப் பார்த்துக் கொள்வான், கியாமநாளிலோ அவன் நாகத்திற் புகுதுவதைக் கொண்டு உறுதியுள்ள நிச்சயத்தைப் பெற்றுக்கொள்வான்.

மனிதனின் ஆயுள் மூன்று தன்மைகளை அல்லது மூன்று வுலகங்களை யுடையதென்று பரிசுத்தகுறுஆனில விவரித்திருப்பதை வாசிப்பவர்கள் மனத்திவிருத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். முதல் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதும் உழைப்புள்ளது மென அழைக்கப்படும் தற்போதுள்ள வுலகமே முந்தினது. இங்கே மனுஷன் தனது உற்செய்கைகளுக்கு அல்லது தற்செய்கைகளுக்கு பலனை உழைத்துக்கொள்ளுகிறான். கியாமத்துக்குப் பிறகு நல்லவர்களுக்குண்டாகும்தேர்ச்சி பல நிலைமைகளை யுடையதாயிருக்கும். ஆகிலும் அத்தேர்ச்சி அல்லாருத்த ஆலாவின் கருணையால் கொடுக்கப்படுவதன்றி மனுஷீக முயற்சிகளிற் தங்கியதன்று.

இரண்டாவதுலகம் "பர்ஸகு" என்று அழைக்கப்படுகின்றது. அந்தப் பதத்தின் பொருள் இடையிலுள்ள தன்மையென்றதே. இந்தவுலகம் தற்காலசீவியத்திற்கும் கியாமத்துக்கும் மத்தியில் வருவதால் அது பர்ஸகு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இந்தச்சொல்லொருபகத்துக்கெட்டாத காலமுதல் மத்தியிலுள்ள தன்மைக்குச் சொல்லப்படுவதால், அதுவே மரணத்துக்கும் அதன்பின்வரும் சீவியத்துக்கும் மத்தியில் ஓர் நிலையுண்டென்பதற்குச் சாட்சியாயிருக்கின்றது. "பர்ஸகு" என்ற அறபுமொழி "பர்ஸகு" என்ற இசைகள் சேர்ந்த வோர் தொடர்மொழி. அதனர்த்தம் செய்கைகளைக் கொண்டு நன்மையை அல்லது தீமையைத்தேடிக்கொள்ளும் காலம் முடிந்த தென்றதே. பர்ஸகுடைய தன்மையில் தேகத்தை விட்டும் ஆத்மா நீங்குவதுடன் தேகம் அழிந்து போகின்றது. தேகம் குழியிலெறியப்படுகி

றது. ஆத்துமா தேகத்தை யிழந்த தினால் நன்மை செய்யவாவது தீமை செய்யவாவது தத்துவமற்ற தான்தால் அதுவும் பர்ஸகில் குழியிலிடப்பட்ட தன்மையிலாகின்றது. தேகத்தின் நன்னிலையிலேயே ஆத்மாவின் நன்னிலை தங்கி இருக்கிற தென்பது பிரத்தியக்ஷமாய் அறியப்படுகின்றது. மூளையிலோர் குறிப்பான்தானத்தில் அசைவுண்டாகுமாயின் ஞாபகம் கெட்டுப்போகும். மூளையின் வேறொரு பாகத்துக்குத் திங்குண்டாகுமாயின் புத்தியைக் கெடுப்பதுடன் உணர்ச்சியையும் அழித்துவிடக்கூடும். அப்படியே மூளையின் தசை நரம்புகள் இசிவுகொள்ளாமாயின் அல்லது மூளையில் இரத்தரோக முண்டாகுமாயின் புத்தி அற்றுப் போகும் அல்லது அபஸ்மாசமுண்டாகும். நாகுக்குச் சரீரத்தோடுள்ள ஐக்கியம் அற்றபின்னர் நாகுயாதொன்றும் செய்யக்கூடாத தாகிவிடுமென்று அனுபோகம் அத்தாட்சியப்படுத்துகின்றது. சரீரயின் நிறாகு ஆநந்தமடையக் கூடியதன்மையி லிருக்கு மென்று சொல்லக்கூடியதாயில்லை. சரீரத்தோடுள்ள சம்பந்தம் அற்றுப் போனபின்னர் நாகு பூரணநிலையிலிருக்குமென்றெண்ணக் கூடா திருக்கிறது. ஏனெனில் தேக கட்டிலுள்ளும். ஒழுங்கினம் சம்பவித்தால் ஆத்மாவின் தொழில்கள் கெடுக்கப்படுவதொலென்க. தேகத்தின் நன்னிலையிலேயே ஆத்மாவின் நன்னிலை தங்கியிருக்கிறதென்பதை நாவ்கள் வழக்கமாய் அறிந்திருக்கிறோம்ல்லவா? ஒரு மனிதன் வயதிலுல் தள்ளாட்டமான வனானவொழுது ஆத்மாவும் பல வினப்பட்டுவிடுகிறது. அதன் அறிவென்றும் பிரவியத்தை வயது கொள்ளையெடுத்துக் கொள்கிறது. " மனிதன் தனது முந்தின

அறிவுமுழுதும் முற்றாய் மறக்கப்படுகிற முதிர்ந்த வயது வரையிலிருக்கிறான் " என்று. பரிசுத்த குறுஆன் கூறுகின்றது. தேகத்தை விட்டும் நீக்கலாய் ஆத்மாவுக்குப் பெறுமதியுண்டேல் அதனை சர்வஞானமுள்ள அல்லாகுத்த ஆலா சொற்பஆயுளுள்ள தேகத்துடன் சேர்த்தது பொருளற்ற காரியமாகும். மேலும் மனிதன் தேர்ச்சியுள்ளவோர் மிருகமாயிருக்கின்றான், அவனின் தேறுதல் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதல்ல. ஆத்மா இந்த அற்ப ஆயுளில் தேகத்தின் துணையின்றி தேறுதலடையக் கூடாதிருப்பின் அது மறுவுலகத்தில் தேகமின்றி எவ்வாறு தேறுதலின் உயர்தன்மைகளை யடையும்.

இல்லாமார்க்க கற்பனைகளின்படி ஆத்மாவின் பூரணம் ஓர் தேகத்துடன் அது நித்தியமாய்ச்சேர்ந்திருப்பதிலேயே தங்கியிருக்கிறது. மரணத்தின்பின்பு கனிமன் னால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட இந்தத் தேகம் ஆத்துமாவை விட்டும் நீக்கப்படுமென்பதிற் சந்தேகமின்று. ஆகிலும் பர்ஸகில் ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் தனது செயல்களுக்குப் பிரதியுபகாரத்தை யல்லது ஆக்கினையை யனுபவிக்கத்தக்க தன்மைலிருக்கும் பொருட்டு வேர்புதிய தேகத்தை அநித்தியமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளும். இந்தப் புதிய தேகம் கனிமன் னால் செய்யப்பட்டதன்று. அது இவ்வுலகத்துச் செய்கைகளிலிருந்து ஆயத்தப்படுத்தப்பட்ட துலக்கமான அல்லது இருளான தேகம். இது சிலருக்கு வேரூ இரகசியமாய்த் தோன்றும் ஆகிலும் இது புத்திக்கு விரோதமானதென்பதை, யேற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாயிருக்கிறது. அவ்விததுலக்கமான தேகம் இவ்வுலகத்திலேயே ஆயத்தப்படுத்தப்

படுவதைப் பூரணமான (காமிலா
ன) மனிதர் அறிந்துக்கொள்ளுந்
றார். இதை மனுஷீக அறிவுசகப்
பாலுள்ளதென வழக்கமான ம
னுஷீகபுத்தி அழைக்கலாம். ஆ
கிலும் மவுத்துக்குப்பின் செய்கை
கவிரிந்து துலக்கமான அல்ல
து இருளான தேகம் சேகரிக்கப்
படுவதின் உண்மையை யறிந்து
கொள்ளுதற்கு பிரகாச ஞானப்
பார்வையுள்ள வர்களுக்கு வருத்த
மிராது. அருக்கமாய்ச் சேரல்ல
வெளில் பர்ஸ்கில் கொடுக்கப்படு
கிற புதியதேகத்தைக்கொண்டே
நன்மையல்லது நிமையனுபவிக
கப்படுகின்றது. இதைப்பெரியோ
ர்கள் அனுபவாகத்தைக்கொண்டு
அறிந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள்
விழிப்பிலே இறந்தவர்களைத்தரி
ந்திருக்கிறார்கள். புகைபோன்ற
இருளான தேகத்தைபுடைய பல
கெட்ட மனிதர்களைக் கண்டிருக்கி
றார்கள். இந்த விரகசியத்தை மு
காமுகமாய்க் கண்டவர்கள் சர்வ
வல்லமையுள்ள அல்லாகுத்த ஆ
லா சொல்லியிருக்கிறபடி ஒவ்
வொருவனுக்கும் பிரகாசமான
அல்லது இருளான தேகம் கொ
டுக்கப்படுகிறதென்று வலுவாகக்
கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த இர
கசியங்களைப் புத்தி விளக்கிக்
கொள்ளக்கூடியதாயிருத்தல் அவ
சிய மன்றுகண் வஸ்துக்களைப்
பார்க்கின்றது ஆகிலும் அது
சுவைக்கிற அங்கமாய் உபயோக
ப்படுமென வெண்ணுவது வீண்
காரியம். அப்படியே நாவின்
தசைநரம்புகள் வஸ்துக்களைச்
சுவைத்தத்துப் பாவிக்கப்படுகி
றவைகளாயிருந்தாலும் பார்
க்கும் அங்குகளாய் அவை யுப
யோகப்படமாட்டா. அப்படியே
தரிசனங்களைக்கொண்டு விளக்க
ப்படுத்தப்படுகிற மறுவுகை ரக
சியங்களைப் புத்தியின் துணையைக்

கொண்டு அறியக்கூடாது. சர்
வவல்லமையுள்ள அல்லாகுத்த
ஆலா இவ்வுலகத்தில் சில சட்ட
ங்களை யுண்டாக்கியிருக்கிறான். இ
ங்று அந்தந்தக்காரியங்கள் அந்த
ந்த வழிவகைகளைக்கொண்டே அ
றியப்படுகின்றன. ஆதலால் நாம்
ஒரு காரியத்தை யறியவேண்டுமா
யின் சரியான வழிவகையைத்தே
டவேண்டும். அப்பொழுது நாம்
அக்காரியத்தைத் திட்டமாய் அறி
ந்துகொள்வோம்.

இந்த விஷயத்தை ஆலோசிக்
கையில் தவறிலும் கெடுதியிலும்
நடப்பவர்கள் இறந்த வுயிர்ற்ற
பேர்களைன்றும், நன்மைசெய்ப
வர்கள் உயிருடனிருப்பவர்களை
ன்றும் பரிசீலித்த குறுஆன் கூறியி
ருப்பதை ஞாபகத்தில் வைத்து
க்கொள்ளல் வேணும். இதன்
இரகசியமாகிறது அல்லாகுத்
ஆலாவை அறியாதவர்களின் ஹ
யாத்து தின்பதையும் குடிப்ப
தையும் இச்சைகளை நிறைவேற்றி
க்கொள்வதையும் கொண்டிருப்
பதால் அவை மாணத்தோடற்
றுப்போதும், ஞர்னவுனவில் அ
வர்களுக்குப் பங்குகிடையாது.
ஆதலின் அவர்கள் திரும்பவுயி
ர்த்தெழும்புவது ஆக்கினையை அ
னுபவித்திற்கு மாத்திரமே. இந்
தவிரகசியத்தைக் குறித்தே சர்வ
வல்லமையுள்ள அல்லாகுத்த ஆ
லா சொல்லுகிறான்: “பாவியான
வருகத்தன்னாயனிடத்தில் வருகி
றவன் தனதிருப்பிடத்தை நாகத்
தில் பெற்றுக்கொள்வான், அவ
னக்கு இறக்கவுமாட்டான் உயி
ரோடிருக்கவு மாட்டான்” என்
றே. ஆகிலும் அல்லாகுத்த ஆலா
வால் உவக்கப்பட்டவர்கள் சர்
ரத்தின் இறப்புடன் இறப்பவர்க
ளன்று. ஏனெனில் இவர்களிடத்
தில் சீவித்திருப்பதற்காகிய வழி
வகை யிருப்பதாலென்க.

முஸ்லிம்கள் தலகம் கியாமத்தினு
லகமே. அந்த வலகத்தில் ஒவ்
வொருநல்ல அல்லது கெட்ட ந
புஷுக்கும் ஒவ்வொரு தோற்ற
முள்ள தேகம் கொடுக்கப்படும்.
கியாமநாளாகிறது அல்லாகபு ஆ
னகவதஆலாவின் மகிமை பூர
ணமாய் வெளிப்படும் நாளாயிரு
க்கும். அன்று ஒவ்வொருவனும்
அல்லாகுத் தஆலாவுண்டென்ப
தைப் பூரணமாய் அறிந்து கொ
ள்வான். மேலும் அந்த நாளில்
ஒவ்வொருமனிதனும் தனது செ
ய்கைகளின் பிரயோசனத்தைப் பூ
ரணமாயும் பகிரங்கமாயும் பெற்
றுக்கொள்வான். இது எவ்வாறு
சம்பவிக்குமென்று சந்தேகிக்க
வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் அல
லாகுத்த ஆலா சர்வத்தவமு
டையவனாயிருப்பதுடன் அவனு
டையலாததொன்றுமில்லை யாதலா
லென்க. அவன் பரிசுத்த குர் ஆ
னில் (சூறத்து யாஸீன்) சொ
ல்லுகிறதாவது: "நாம் அவனைச்
சீவனுள்ள கசிவான கருக்களைக்
கொண்டு சிருஷ்டித்திருக்கிறோ
மென்பதை மனிதன் அறியவில்லை
யா? பின்பு அவன் பகிரங்கமாய்த்
தர்க்கிக்கிறவனாகிவிட்டான். அ
வன் நம்மைக்குறித்து வீணாய்
பேசுகிறதுடன் தனது சிருஷ்டிப்
பை மறந்துவிடுகின்றான். அவ
னின் எலும்புகள் உக்ரிப்போய்
பின்னே யாதொருகுறிப்பில்லா
திருக்கையில் மனிதனைத்திரும்ப
வும் உயிர்ப்பித்தற்கு ஆருக்குத்த
த்துவ மிருக்கிறதென்று அவன்
சொல்லுகிறான். சொல்லும், து
வக்கத்தில் அவர்களுக்குச் சீவிய
த்தைக் கொடுத்தவன் அவர்களு
க்கு ஹயாததைக் கொடுப்பான்.
மேலும் அவன் எல்லாவிதமான
சிருஷ்டிப்பிலும் யுகமுடையவ
னென்று, பூமியையும் வானங்க
ளையும் சிருஷ்டித்தவன் உங்களை

ப்போன்றவைகளைச் சிருஷ்டிக்க
க்கூடியவனல்லவா? ஆம், மெய்
யாகவே (கூடியவன்.) ஏனெனில்
அவன் நானாமுள்ள சிருஷ்டிக
ர்த்தாவாதலாலென்க. அவனின்
கட்டளை யெப்படியெனில் அவ
னொரு காரியத்தை எண்ணுவான
யின் அவனதற்கு ஆகு என்று மா
த்திரம் சொல்வான். அது உண்
டாகிவிடும். எவனின் அதிகாரம்
சாவ வஸ்துக்களின் மீது பரந்தி
ருக்கின்றதோ அவனுக்கு மகிமை
யுண்டாகுமாக. மேலும் அவனி
டத்தே நாம்மலலே'ரும் திருமபு
வேம்" என்பதே. இந்தவசனங்
களில் பரவவல்லமையுள்ள அல்
லாகுத்த ஆலா தன்னிடத்தில்
யாதும் கூடாததின்மென்று எங்
களுக்கறிவித்திருக்கின்றான். ஏ
னெனில் அவன் மனிதனைத்துவ
க்கத்தில் அற்பவஸ்தி விருந்து ப
டைக்கக் கூடாமாயின் அவனை இ
ரண்டாமுறை உயிர்ப்பித்தற்கு அ
வன் தத்துவ நிலலாதவனென்
று எண்ண வியலாததாலென்க.
இவ்வலகத்துக்கும் கியாம வு
லகத்துக்குமிடையில் நீண்டகா
லம் கழிய விருப்பதால் பாஸ
கில் நல்லவர்களினதும் கெட்ட
வர்களினதும் ஆத்மாக்கள் பல
னில்லாமல் அடைக்கப்பட்டிருக்
கின்றனவே யென்று சிலர் நினை
க்கக் கூடும். இவ்வாறு நினைப்பத
ற்கு அறிபாமையே காரணம். கி
யாமத்தைப்போலவே பர்ஸகும் ந
ன்மையினதும் தீமையினதும் ப
லனனுபவிக்கும் தானமாயிருக்கி
றது. பர்ஸகில் ஆக்கினை அல்லது
வெகுமதி கொடுக்கப்படும் என்று
ம் ஆகிலும் கியாமத்திற் போல் ப
கிரங்கமாயிராதென்றும் அல்லா
குத்த ஆலாவின் வார்தை தெரிவி
க்கின்றது. மனிதன் மவுத்தானவு
டன் தனக்குரியதைப் பெற்றுக்
கொள்ளுகிறான் என்று காட்டும்

பலவசனங்கள் குறுஆனில் காணப்படுகின்றன. ஒரு மனிதனைக் குறித்து “அவனுக்குச்சொல்லப்பட்டது அவர்க்கத்தில் புகுதுமபடி” என்றும், ஒரு நல்ல மனிதனும் இவ்வகத்தில் அவனின் தோழனாயிருந்த வொருகாபிரும் இறந்த பொழுது நல்ல மனிதன் தோழனின் நிலைமையை அறிய விரும்ப, அவன் நாககத்தி விருப்பது அவனுக்குக்காட்டப்பட்டது என்றும் குறுஆனில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலின் மாணிக்க பொழுது ஆக்கினை அல்லது வெகுமதி யுடனே கொடுக்கப்படுகின்ற தென்றறியக்கூடக்கூற்றது. நாககத்துக்குத் தகுதியுள்ளவர்கள் அதற்கும் அவர்க்கத்துக்குத் தகுதியுள்ளவர்கள் அந்நஞ்சும் கொண்டு போகப்படுகிறார்கள். கியாம நாளாயிற்று அல்லாருத்த ஆலாவின் உன்னத மரிமை வெளியாகி நுகராவ. அது கடைசியாய்ச் சம்பவித்தற்கு அவரின் கடந்த ஞானம் கற்பித்திருக்கிறது. அல்லாருத்த ஆலா தான் இருந்த கரித்தாவாய அங்கிரிக்கப்படுத்தகாய் மனிதனைச் சிருத்தித்திருக்கின்றான். தான் எல்லாவஸ்துக்களையும் மேற்கொள்ளுபவன் என்று அங்கிரிக்கப்படுத்தகாய் அவற்றை யாழித்துவிடுவான். மேலும் தான் சர்வதத்துவமுடைய ஆண்டவாய் அவர்க்கரிக்கப்படுத்தற்கு உடல் பேருகளுக்கும் பூரண வாயுள்ளக் கொடுத்து அவர்களைச் சேர்ப்பான்.

(இன்னும் வரும்)

பிழைப்புக்குரிய பத்துப் பிரமாணங்கள்.

இன்றைக்குச் செய்யக்கூடியதை நாளோட்டும் விடுத்தாதே.

செய்யக்கூடியதை வேறொருவரையுஞ்செய்ய விடுத்தாதே.

உன் பொருள் உன் கையிலே கிடைக்கு முன்னிதாக அதைச் செலவிடாதே.

உனக்குத் தேவையாயிராததை அது நயமாயிருக்கிறதென்று வாங்காதே.

பசிக்குப் தாகத்துக்குஞ் சரிந்ததை பூரிதலுக்கும் வேண்டியதைக்காட்டிலும், பெருமைச் சிந்தைக்கு அழிமம்வேண்டுமென்பதை மறவாதே.

நான் மிகவும் கொஞ்சமாய்ப் போசனஞ்செய்தேனென்று எவனும் விசனப்படவேண்டியதென்பதை நினை.

நாம் உற்சாகமாய்ச் செய்வதெதுவும் வருத்தமாயிராதென்றறி.

ஒருபொழுதும் சம்பவியாத நிலைமையைக்குறித்தும் அநேகர் வெகு மனநோவை அடைந்தார்களென்பதை ஞாபகம் பண்ணிக்கொள்.

எதுகாநியத்திலும் பதட்டம் வேண்டாம்.

உனக்குட் கொபத் தோன்றினால் உ் பேச முன்னிதாக ஒன்று முதற் பத்துவரைக்கும் எண்ணு. அதிககோபமானால் நூறுமட்டும் எண்ணு.

அறபிராச்சிய சரித்திர சுருக்கம்.

மசூல் சல்லல்லாகு அலைகிவச
ல்லம் அவர்கள் மீது அவர்களை
த்தொடர்ந்து அவர்களின் பரிசு
த்த மார்க்கத்தை யனுசரித்த மு
ஸலிம்கள் எம்மாத்திரம் பற்றுத
லுடையவர்களா யிருந்தார்களே
யானால் அவர்களிலொருவராவ
து துவக்கத்தில் நபி மவுத்தாஸூ
களென்று விசுவாசித்தார்களில்
லை. சொற்பகாலத்தில் அறபிராச்
சியத்தின் கோலத்தை வேறுவி
தப்படுத்தி விட்டவர்கள் மாறைய
சாமானிய மனிதர்களைப்போல்
மாணத்தின் பிரமாணத்துக்குக் கீ
ழ்ப்பட்டார்களென்பதை யவர்க
ளால் விளங்கிக்கொள்ளக் கூடா
திருந்தது. நபி அவர்கள் சரித்திர
மெழுதப்படாத காலத்திலிருந்து
தம்மைக்குறித்துப் புத்திக்கு மா
றான காரியங்களைப் போதித்திரு
ந்தார்களேயானால் தேவகண்யங்
களைப் பெற்றிருப்பார்களென்ப
திற்கந்தேகமின்று. நபி அவர்க
ளின் மாணத்தின் பின்னர் மனித
ர்களுக்கிடையிலுண்டுபட்ட குழ
ப்பத்தை அபூபக்கர் ஸித்திக்கு
மஸியல்லாகு அன்கு அவர்கள்
அடக்கினார்கள். தீர்க்கதரிசி அவ
ர்கள் மவுத்தாகிவிட்டார்களேய
ன்றி மயக்கத்திலில்லை யென்ப
தை யறிந்து கொண்ட அபூபக்
கர் அவர்கள் ஜனங்களை நோக்கி
"முஸ்லிம்களே, நீங்கள் முகம்
மதை வனங்கினீர்களாயின் அவ
ர்கள் மவுத்தாகிவிட்டார்களென்
பதை யறிந்து கொள்ளுங்கள்.
நீங்கள் வனங்குகிறது அல்
லாகுத் தஆலாவையா யிருப்
புள் அவன் சிவித்திருக்கிறானென்
றும் அவன் மாணிப்பதில்லையென்
றும் அறிந்துக்கொள்ளுங்கள். மு

கம்மது ஆகிறவர்கள் ஓர் தூதை
க்கொண்டு பாட்டப்பட்ட வேர்
மனிதரே. பரலோக தூதைப்பெ
ற்றுக்கொண்டவர்களும் மாணித்
துவிட்டவர்களும் மாணிய
மனிதர்
கள் அவருக்குமுன் இருந்தார்
கள் என்ற குறுஆனின் வயனத்
தையும், நீரும, முகம்மதே, உமக்
கு முன்னிருந்தவர்கள் இறந்தது
போல் இறந்துவிடுவீர் என்ற வ
சனத்தையும் மறந்து விடாதீர்
கள்" என்று கூறினார்கள். அப்
பொழுதே மனிதர்களிடமிருந்து
தங்களின் சிறந்த அறிபுதி தங்க
ளிடமிருந்து போய் விட்டார்க
ளென்ற புலம்பல் கிளம்பி விட
டது.

அபூபக்கர்.

முகம்மது சல்லல்லாகு அலை
கிவசல்லம் அவர்களின் மாணம்
திட்டமாய் அறியப்பட்டபின்பு
பிரசாதிபத்திய அரசாட்சியின்
தலைவராய் வருவதற்குத் தகுதியு
டையவரார் என்ற கேள்வி கிள
ம்பிற்று. அறபிகளுக்கிடையில்
கோத்திரத்தின் தலைமைத்தன்ம
கதந்தரமானதன்று. கோத்திரத்
தவர்களே யொர் தலைமையைத்
தெரிந்துகொள்வது வழக்கம்.
சர்வஜனங்களும் தமது அபிப்பி
ராயங்களை வெளிப்படுத்தி குரி
த்துள்ளவர்கள். ஓர் தலைமையைத்
தெரிந்துக்கொள்வதில் கோத்திர
த்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தவருக்
கும் உரித்துண்டு. நபி சல்லல்லாகு
அலைகிவசல்லம் அவர்களுக்கு ப
தல் ஒருவரை அறபிராச்சியத்தலை
வராய்த் தெரிவதில் மேற்படி வழ
க்கம் பின்பற்றப்பட்டது. அக்கா
லத்தின் அவசியம் தாமதத்துக்கு
இடங்கொடுக்க வில்லை. தாமது
வயதிலுலும் மாக்கத்தில் தமக்கு
ண்டாயிருந்த நிலைமையிலும்
அறபிகளால் உயர்வாய் மதிக்கப்
பட்டிருந்த அபூபக்கர் அவர்கள்

நபிசல்லல்லாகு அல்கிவஸல்லம் அவர்களின் கலீபாவாய்த்தெரியப்பட்டார்கள். அவர்கள் யுகமும் அடக்கமும் உடையவர்களேன அக்கிரக்கப் பட்டிருந்தார்கள். அவர்களின் நியமனம் அலிதளியல்லாகு அன்கு அவர்களாலும் நபியின் குடும்பத்தைச்சேர்ந்த மற்றைய அங்கத்தவர்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஜனங்கள் ராஜபக்தி(யைத்) கொடுத்த பின்னர் அபூபகர் அவர்கள் ஜனங்களை நோக்கி "அரசாட்சியின் கவலைகளைக்கொண்டு சாட்டப்பட்டவனாய்என்பாருங்கள். நானுங்களுள் மெத்தவும் நல்ல மனிதனல்ல. நான் உங்களுள் லோரினதும் புத்தியையும் துணையையும் தேவையுள்ளவன். நான் நலவாய் நடந்தால் எனக்கு துணைச்செய்யுங்கள். நான் குற்றஞ்செய்தால் எனக்குப் புத்திகூறுங்கள். ஆளுகைசெய்தற்கு நியமிக்கப்பட்ட வெருமனிதனுக்கு உண்மையைச்சொல்லுகிறது விசுவாசமுள்ள இராஜபக்தியே. அதை மறைப்பது இராஜதுரோகம். எனது பார்வையில் பலமுள்ளவனும் பலமற்றவனும் ஒன்றுபோலிருப்பார்கள். இருவருக்கும் நான் நிதிசெய்யவிரும்புகிறேன். நான் அல்லாவுக்கும் அவனின் நபிக்கும் கீழ்ப்படிவதுபோல் நீங்கள் எனக்குக் கீழ்ப்படிபுங்கள். நான் அல்லாகுத்தஆலாவினதும் நபியின்மீதும் சட்டங்களை அசட்டை செய்வேயின் உங்களின் கீழ்ப்படிதலுக்கு உரித்துள்ளவனாயிருக்கமாட்டேன்" என்று பிரசங்கித்தார்கள்.

நபியவர்கள் மவுத்தாஹர்கள் என்று வெளியே அறியப்பட்டவுடன் அடங்காத அரபிகள் கலக்கம் விழைந்தார்கள். புதுடார்க்கத்தில் ஊக்கமுடையவர்கள்மீது

பெரும் அச்சம் விழுந்தது. புதிதாய் விக்ரகவராதனையிலிருந்து இஸ்லாத்துக்குத்திரும்பின சில கோத்திரத்தவர்கள் மாறியும் கெட்ட வழிகளுக்குத்திரும்பி விட்டார்கள். நபியின் ஆயுள் காலத்தில் தூதராகாணங்களில் தோன்றியிருந்த சில வஞ்சகர்கள் முஸ்லிம்களைக் கொள்ளையிடத் துவங்கிவிட்டார்கள். சொற்பகாலத்தில் பிசுத்தமார்க்கம் மதிப்பைட்டணத்தின் எல்லைவரையில் ஒடுங்கிவிட்டது. திரும்பவும் அறபியநிபகற்புத்திலுள்ள விக்ரகவாராதனைக்காரான கூட்டத்தவர்களுடன் ஒரே பட்டணம் எதிர்க்கவேண்டியதாயிருந்தது.

கோத்திரங்களின் எழும்புதலின் காரணம்: முதலாவது, இஸ்லாம மார்க்கம் கற்பித்த கடினமான பன்மார்க்க சட்டங்கள். இரண்டாவது, எளியவரின் வரி கொடுத்தற்கு அவைகளுக்கிருந்த அச்சம்தம். நானாபககத்திலும் நெருக்கப்பட்டாலும் முஸ்லிம்கள் மனங்களைக்கவிலை, விசுவாசமும் உற்சாகமும் அவர்களைத்திரும்பவும் வெற்றிக்குடத்தின. நபியின் திவ்விய தேகத்தின் நல்லடக்கத்துக்குரிய சடங்குகள் முடிந்தபின்பு அரசாட்சியைச் சீர்படுத்திவதும் கலக்காரர்களுக்கெதிராய் செல்வதுமே கலீபா அவர்களின் முந்தின கவலையாயிருந்தது. முஸ்லிம் தானதிபதியைக் கொன்றதற்கு பதல் பெறுதற்காய் சாமுக்கு ஒப்படையெழுச்சியனுப்பும்படி நபி அவர்கள் தமது பணத்துக்குச்சொற்பகாளுக்கமுன் கட்டளை பண்ணியிருந்தார்கள், அந்த நோக்கத்தோடு மதிைத்துக்கருகே சேனைகள் திரட்டப்பட்டிருந்தன, விசுவாசமுள்ள ஸெய்து அவர்கள் உயிர்திறந்த மீயூற்றுவென்னும் தல

த்தில் நேரிட்ட ஆபத்தின் பின்பு வடகோத்திரங்கள் மாறிவிட்டதால் மேற்படி படையெழுச்சி இருமடங்கு அவசியமாயிற்று. தமது எசமானின் விருப்பங்களை நிகழவேற்றுதற்காகவும் வடயெல்லையில் ஒழுங்கைத்திரும்பவுமுண்டாக்குதற்காகவும் அபூபக்கர் அவர்கள், தாம் நெருக்கப்படுகிறவரையிருந்தும், மேற்படி செனைகளை முன்னே யனுப்பினர். முஸ்லிம்கள் பிரயாணாரும் பொழுது அவர்களின் தலைவராயிருந்த ஸெய்தின் புதல்வர் உலாமாவை நோக்கி முதிர்ந்தவயதுள்ள கலீபா அவர்கள் கீழ்வருமாறு கட்டளையிட்டார்கள்: “நம்பிக்கைத் துரோகத்தைத் தவிர்த்து கொள்வதை நீர் பார்த்துக் கொள்வீராக. நியாயத்தை விட்டும் ஒரு விதத்திலும் நீங்காதீர். ஒருவரையும் சின்யுபின்னப்படுத்த வேண்டாம். பிள்ளையை அல்லது வயோகிபமான மனிதனை அல்லது மனிதியைக்கொல்லாதீர். பேரிச்சம்பழ மரத்துக்குத்திங்குசெய்யாதீர். அதனை நெருப்பைக் கொண்டெரிக்காதீர். மனிதனுக்கு அல்லது மிருகத்துக்கு ஆகாயிருக்கின்ற எவ்வித மரத்தையும் வெட்டாதீர். அவரியமான ஆகாரத்துக்கன்றி மந்தைகளை அல்லது காலிக் கூட்டங்களை அல்லது ஒட்டகங்களைக் கொல்லாதீர். அந்தத்தேசத்து மனிதர்கள் தங்கள் பாத்திரங்களிலே உம்மிடங்கொண்டு வருகிற போஜனத்தை நீர் அல்லாகுத்த ஆலாவின் திருநாமத்தைச் சொல்லிச் சாப்பிடலாம். சௌரம்பண்ணப்பட்ட தலைகளுடனுள்ள சன்னியாசிகள் கீழ்ப்படிவார்களாயின் அவர்களை இடஞ்சர்ப்படுத்த வேண்டாம். இப்பொழுது அல்லாகுத்த ஆலாவின் திருநாமம்

மங் கொண்டு முன்னே செல்லும். அவன் உங்களை வாடையும் நோயையும் விட்டுக் காப்பாற்றுவானாக” என்றே.

உலாமா வடக்கிலிருந்த பொழுது மதினா கலகக்காரர்களால் தாக்கப்பட்டது. ஆகிலும் அவர்கள் பின்துரத்தப்பட்டார்கள். உலாமாவும் சாமிகள் மீது வெற்றியடைந்துகொண்டு அபூபக்கருக்கு துணைபுரிவதற்காக திருமாவூரூர். அப்பொழுது கலகக்கோத்திரங்கள் யொழுகுக்குக்கொண்டுவருதற்காய்ப் போர்வீரர்களையனுப்புதற்குகலீபா அவர்களுக்குக் கூடியதாயிருந்தது. கலகத்தை யடக்கும் பிரதானவேலை உட்கொள்ளுள்ள போர்வீரரும் யுகமுள்ள சேனாதிபதியுமாயிருந்த வலீதின் புதல்வர் காலிதுக்குச் சட்டப்பட்டது. சிலகோத்திரங்கள் யுத்தமின்றிக்கீழ்ப்படிந்தன. கீழ்ப்படியாதிருந்த மற்றைய கோத்திரங்களுடன் பெரும் யுத்தங்கள் செய்யப்பட்டு இருதிருத்தவர்களும் கடுஞ்சேதங்கள் அடைந்தனர். உலாமா யுத்தத்தில் அகோபமான பனு ஹனிபா கோத்திரம் முற்றும் தோல்வியாக்கப்பட்டது. அதன் தலைவனுள் வஞ்சகன் முஸலிமா கொல்லப்பட்டான். அதன் பின்னர் கலகக்காரர்கள் படிப்படியாய் அடங்கி இஸ்லாத்தில்சிறும்பவும் புகுந்தார்கள். அறபிய விராச்சியத்தின் வடகிழக்கில் கலகத்தை யடக்கும் பொழுது பெர்ஷிய துரைத்தனத்தின்பாதுகாப்பைப் பெற்றிருந்த ஹீரா எண்ணும் தேசத்துக்கூடவழியிருந்த கோத்திரங்கொடு முஸ்லிம்கள் முட்டிக்கொண்டார்கள். அத்தேசத்தின் படத்தைப்பார்ப்பவர்கள், பிற்காலத்தில் இராச்சியத்துக்காய்ச்செய்யும் பெரும் யுத்தமாய் அகன்று

விட்ட முட்டுதல், எவ்வாறு பூர்வத்தில் துவங்கிய நென்பதைய றிந்து கொள்வார்கள. அக்காலத்தில் பெர்ஷிய துரைத்தனத்தின் அடையிலிருந்து கல்டியாவுக்கு வருகாய் அறபிராசசியத்தின் வட்டி முக்கே யுள்ள ஹதர் துவக்கம், புழுத்து நதியின் கீழ்வாய்க்காலுக்கு மேற்கே இயந்த கடல் வரையில் தண்ணீரற்ற மேற்படி ஹீரு தேசம் இருக்கின்றது. ஹவ்ருனின் உயர்லயங்களும் பழைய தழுவும் அதற்று வடக்கே யிருக்கின்றன. அந்த விஸ்தாரமான தேசத்தில் இப்பொழுது போலவே அப்பொழுதும் நாடோடியான இடையர் கூட்டங்கள் சுற்றித்திரிந்தன. அவர்களின் நாமங்களே மாறியிருக்கின்றன. குணங்களும் வழக்கங்களும் முன்போலவே இருக்கின்றன. அவர்கள் பெரும்பாலும் கிரீஸ்தவர்கள். கலன்சாதியாரைப் போல் சாம் பக்ரத்திலிருந்தவர்கள் பயஸன்ஸான் (சீரீக்) இராசசியத்துக் கடங்கியவர்கள். பனுநகிலியைப் போல் நிகழ்க்கிலிருந்தவர்கள் பெர்ஷியாவுக்குக் கீர்ப்பட்டவர்கள். இந்தக் கோத்திரங்களெல்லாம் நேசத்தாலும் இரத்த பந்தத்தாலும் அயலிலிருந்த அறபிய கோத்திரங்களுக்கு ஒங்கியப்பட்டிருந்தன. புழுத்து நதியின் கழிமுகத்தெனிர நிலத்தில் அறபிகள் குடியிருந்தனர். அவர்கள் வனத்திலிருந்த தங்களின் இனத்தவரின் நாடோடித் தொழிலை விட்டு விட்டு முடியைவிடாம்கும் தொழிலில் அமர்ந்து விட்டார்கள். மேற்படி முஸ்லிம்களுக்கும் பெர்ஷியகுடாவின் கிழக்குக் கரைகளில் வாசத்த கலகக்காரர்களுக்கும் இடையிலுண்டான சண்டை பெர்ஷியாவுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்த அயல் தேச கோத்திரங்களை யெதிர்தாக்

கிறது. வடக்கேயிருந்து வந்து கொள்ளை யெடுத்தவர்கள் பதிலெடுக்கப்பட்டார்கள். அதனால் தற்போது இந்தியாவில் பிறிட்டுஷியர் முன்னெறுவதிலும், மத்திய ஆசியாவில் ஹசியர் முன்னெறுவதிலும் சமபவிக்கும காரியங்களே நேரிட்டன. புழுத்து, திஜல் ஆகிய ஆறுகளால் தண்ணீர்பாசசப்படும் மேற்படி தேசம் ஞாபகத்துக் கெட்டாத நாயமுதல் இராசசியத்துக்காய் யுத்தம் செய்யும் அரசா்களின் கொள்ளப் பொருளாயிருந்தது. ஞாபகத்தில் ஆர்மீனியாவிலுள்ள மல்காஸீருந்து வெளிப்படுகின்ற திஜலாவும் மறுபக்கத்தில் கோரஸ் மல்காஸீருந்து வெளிப்பாற்றிய புழுத்தும் பெர்ஷிய குடாவை நோக்கிச் சென்று, கடலில் விழுதற்கு சில நூற்றுக்கணக்கான மைல் தூரத்தில் ஒன்றிரொன்று சேர்ந்துகொள்ளுநின்றன. இங்கு அவைகள் தந்தம் பெயர்களை யிழந்து சத்தல் அரப் என்ற நாமத்தைப் பெறுகின்றன. மேற்படி இருநதிகளும் இருபக்கங்களிலும் அடக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற தேசத்தின் மேற்பாகம் முற்காலத்தில் மிஸோபாத்தேமியா வென்று அழைக்கப்பட்டது. தட்டையான அடைமண்தரையான கீழ்ப்பாகம் பேசிலோனியா, கல்டியா வென்று அழைக்கப்பட்டன. அறபிகள் அதனை இருக்கு அறபென்று அழைத்தார்கள். இந்தப் பெயர் பெற்ற ஆறுகளுக்குக் கருகாய்ப் பல ரெல்வமுள்ள பட்டணங்கள் இருந்தன. முஸ்லிம் என்னும் பட்டணத்துக்குச் சமீபத்திலிருப்பதும், தத்துவமுள்ள ஆசிரிய அரசர்களின் இராசதானியுமாகிய நிஸீவா திஜ்லாவி லிருந்தது. அப்படியே பெர்ஷிய வாசர்க்

ளின் இராசதானியாயிருந்த மதாயினும், மத்திய காலத்திலிருந்த கவிடாக்களின் தலைநகரமாயிருந்தது. தற்காலத்தில் துறுக்கிய மாகாண தேசாதிபதிகள் வசிக்கிற பிரதான தலமாயிருப்பதுமாகிய பகுதாதும் அந்நதியிலேயே யிருந்தன. புழுத்து நதியில் பழைய பேரிலன், ஹீரூ, கூபா, கர்கேசியா, மக்கா ஆகிய பட்டணங்கள் இருக்கின்றன. ஸக்ரூஸ் மலைகளுக்குக் கீழ்க்கே திஜலா நதிக்கப்பால் இரூக்கு அஜம் என்று அழைக்கூறல் அழைக்கப்படுகின்ற மத்தியப் பெர்ஷியா இருக்கின்றது. மேற்படி தீபகற்பத்திலுண்டாயிருந்த கலகத்தை யடக்கிய பின்னர் ஹஜரில் யுத்தஞ் செய்த சேனாதிபதிகளான காலிதும் முதன்மாவும் ஹீரூ பக்கத்திலிருந்து கொள்ளைக்காய் வருபவர்களைத் தடுக்க முயன்றனர். அப்பொழுது கலடியாவிளிருந்த பெர்ஷிய தேசாதிபதி மேற்படி சேனாதிபதிகளோடு எல்லையில் யுத்தங் கொடுத்தனர். ஆகிலும் அவர் பெருஞ்சேதத்தோடு தோல்வியாக்கப்பட்டனர். சொற்ப எதிர்ப்பின் பின்னர் ஹீரூ தேசம் முஸ்லிம்களுக்கு கொப்புக் கொடுக்கப்பட்டது.

(இன்னும் வரும்.)

அலதீன் பேயின் கதை.

கோகேஸஸ் மலைத்தொடருக்குத் தெற்கேயுள்ள இமர்ஷியா மாகாணத்தைக் கடந்து செல்லும் யாத்திரைகாரனுக்கு எதிர்ப்படுகின்றவோர் கிராமமிருக்கின்றது. அதற்கு ஜோர்ஜியா என்று பெயர். அறியப்பட்ட அலகத்திலுள்ள மெத்த அழகான காடுகளில் அதுவு மொன்று. அங்கு

புன்னகையுள்ள எண்ணிறந்த நதிகளாலும் வாய்க்கால்களாலும் நீர்பாசப்படுகின்ற வெளிகளும், ருசியான பழங்கள் நிறைந்துள்ள தோப்புகளும், பசுமையான பள்ளத்தாக்குகளும், பெருஞ்சேனைகள் போகக்கூடாதவைகளாயினும் வழிப் போக்கர்களுக்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கத்தக்க தோற்றங்களையுள்ள கணவாய்களும், புஷ்பங்களடர்ந்த பீடபூமிகளும், பருத்தி, சணல் முதலியவைகள் ஏராளமாயுண்டாயிருக்கின்ற காடுகளுமிருக்கின்றன அங்கு காட்டின் அயலில் அலைந்து நிரியும் வான்கோழிகள் காணப்பட்டன. பெரும் பசுவிகள் தமது செட்டைகளைச் சுழற்றும் சத்தங்கள் கேட்கப்பட்டன. தண்ணீரின் சலசலப்பால் கிளம்பும் இராகத்துக்கினங்க ஆறுகளில் செல்லுகின்ற கறுப்பான வெண்மையான அள்ளப்பட்டிகள் காணப்பட்டன. அப்பால் காட்டில் மான், மரை முதலியவைகள் உல்லாசத்தோடு வோடித்திரிந்தன. இருபக்கங்களிலும், கணிகள் நிறைந்த மரங்களுள்ள வழிகளில் யாத்திரைகாரர்கள் போகும் பொழுது குறுக்கே வோடும் முயல்கள் கணக்கின்றிக் காணப்பட்டன. அங்கு இடைக்கிடை பெருங்கழுகுகள் தோன்றினாலும் அவை தங்கும் இடம்தாரத்திலுள்ள மலைகளுக்கிடையிலிருக்கின்றது. அம்மலைகளிலிருந்து வோடிவரும் நதிகளே மேற்படி கிராமத்தைச் செழிக்கப்பண்ணுகின்றன.

இவ்வாறான ஜோர்ஜியாவும் அதன் இராசதானியான திப்லிசும் அனேகவருடங்களாக ஹசியாவுக்குக் கீழ்ப்பட்டவைகளாய்த் தேசபடத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகிலும் அக்கிராமம் எப்

பொழுதாவது ஹசிய விராச்சிய துக்குப் பூரணமாய் ஐக்கியப்பட்டு அதன் சட்டங்கள் நடத்தப்படும் தானமாய் அறியப்படவில்லை. ஹசிய வர்த்தகத்தைக் காக்கும் சாட்டோடு ஹசியர் தமது சைனியங்களை மாத்திரம் நிர்வகிக்கும் வேறுபிரதான பட்டணங்களிலும் நின்றுவந்தார்கள். ஆனால் அந்நாள் சுகேசிகரன் சீர்தர்ப் சயாதீனமும் தமது சொந்தப் பிரமணங்களின்படி நடந்து கொள்ளும் சிலாக்ரியமுமுண்டாரிருந்தன. இமாஷியர், மிங்கிரோசியர், வர்கேசியர் ஆசியவாகையும்கோகேசிய மாகாணங்களிலுள்ள மற்றையோத்திரத்தவர்களையும் போல் ஜோர்ஜியரும் அழகானமனிதர்கள். அவர்களின் ஆண்கள் தமது உயர்வான உருவங்களுக்கும் இலட்சணமான முகங்களுக்குமாய்க் கீர்த்தியடைந்தவர்கள். பெண்களோ தம்தேக ரூபாலங்காரத்துக்கும் சவுந்தரியமுள்ள முகரூபத்துக்கும், வதனத்தின் தெளிவுக்குமாய் உலகமுழுவதிலும் நற்பெயர் பெற்றவர்கள்.

1853ம் ஆண்டு உஷ்ணகாலத்தின் மத்தியில் ஓர் வானிப்பன் கோகேசியர் தோத்திலுண்டாகும் சிறப்பான குதிரைகளிலோன்றில் எதிர்கொண்டு போலேகுறிக்கப்பட்ட ஜோர்ஜிய நிராமத்துக்கூடாய் வந்தனன். அவன் நறக்குறைய பதினெட்டு வயதுள்ளவன். ஆதிலும் இங்கிலீஷியர் வயதை மதிக்கும் நன்மையில் பார்த்தால் அவன் இன்னும் இரண்டு வருஷம் அதிகம் சென்றவனைப் போல் தோன்றினன். மேற்கு ஐரோப்பாளிலுள்ள குடினங்களுகோடு கிழக்குத்தேசத்தில் வசிப்பவர்களைச் சீர்தூக்கிப்பார்க்கையில், இவர்களில் பருவத்திற்

குமுன் பழுக்கும் குணமிருப்பது தோன்றுகின்றது. மேற்படிவாலிபன் அழகானவன். ஆதிலும் அவனின் கூர்மையும் பிரகாசமுமுள்ள கண்பார்வை திடுக்கிடப்பண்ணத்தக்க நன்மையுடைய தாதலின் அவனின் முகம் இடைக்கிடை உக்கிரமான தோற்றத்தைக் கொள்கிறதாயிருந்தது. இவ்விதமான முகத்தோற்றம் கோகேசிய குடினங்களுள் அருமை யானதல்லவென்பதை வாசிப்பவர்கள் அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். மேலும் அவனின் முகம் அப்பொழுதே முனைக்கத்தொடங்குகிறதாயிருந்த மேல்மீசையை த்தவிர வேறு மயிரில்லாமல் ஓர் பெண்ணின் முகத்தைப் போல் தெளிவானதாயிருந்தது. அவனின் மீசை அவனின் தலைமயிரைப் பார்க்கிலும் கறுப்பானதாயிருந்தது. அவன் தலைமயிரை நீளமாய் வளர்த்திருந்ததால் அது அவனணிந்திருந்த செம்மறியாட்டு மயிரால் செய்யப்பட்ட தொப்பிக்குக் கீழால் வளர்த்திருந்தது. அவன் கறுப்பு நிறமுள்ளதும் இராணுவ வுடையைப் போல் முன்புறத்தில் இழைக்கப்பட்டிருந்ததுமான சட்டையணிந்திருந்தனன். இடப்பில் அலங்கரிக்கப்பட்டவோர் பட்டிகை நரித்திருந்தனன். அதிலிருந்து கொஞ்சம் வளர்ந்த வானோன்று தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. குதிரையில் சவாரிசெய்ப்பவர்கள் அறியும் சப்பாத்துத் தரித்திருந்தனன். அது அவனின் கால்களின் இலட்சணத்தை யதிகப்படுத்தினதேயன்றி குறைக்கவில்லை. அவனின் குதிரையின் சேணத்திலிடமிருந்த ஆடை இலேசானதாயிருந்தது. ஆகவே, அவனின் உடை முதலியவைகள் அவன் ஓர் வர்த்தகனின் வீட்டிழ

ள்ள தலைமையான பால சேவக
னென காட்டின.

இமர்ஷியாவிலிருந்து அல்லது
அதற் கப்பாலுள்ள மிங்கிரேஸி
யாவிலிருந்து மேற்கு கோக்கேசி
யாவைக்கடந்து வருகிறவனாயிரு
ந்த மேற்படி வாலிபன் நேரோ
திப்லிகக்குச் செல்லுகிற வழி
யால் போகாமல் கோக்கேஷிய ம
லைகளுக்குப் போகிற வோர் கண
வாய்க்குட் பிரவேசித்தான். புதி
தாய்ப் பிரயாணத்திற் புறப்பட்ட
வன் கவனிப்பதைப்பார்க்கிலும்
அதிகமாய் அவன் தனது குதி
ரையைக் கவனித்ததால் அவன் ப
லநாட்களாய் யாத்திரை செய்கி
ருனென்று தோன்றிற்று. சிலநே
ரம் அவன் ஓர் தானத்தில் தங்கி,
குதிரையைவிட்டு மிதங்கி அதனை
ப்புல்லில் மேய விட்டுவிட்டு தா
ன் ஓர் தலத்தில் சாய்ந்திருந்து ச
மீபத்திலேராளமாயிருந்த மூன்று
நிகைப் பழத்தைக் கொய்து தின்
றனன். பின்பு திரும்பவும் குதி
ரையிலேறி சவாரிசெய்தனன். இ
வ்வாறே அவன் ஒவ்வொருநாளும்
புல மணித்தியாலமாக யாத்தி
ரைசெய்தனன். மேற்படி கண
வாய் நீளமானது. ஆகிலும் அ
தன் தரை யாத்திரைசெய்தற்கு இ
லேசானதாயிருந்தது. மேலும்
அதில் பல அருவிகள் ஓடிக்கொ
ண்டிருந்ததால் மேற்படி வாலிப
னின் குதிரை இடைக்கிடை தன
து காலகளை நனைத்துக்கொள்ள
வும் தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்
ளவும் கூடியதாயிருந்தது.

சூரிய னஸ்தமிழ்க்கச் சொற்ப
நோத்தின்முன் அந்த யாத்திரை
காரன் கணவாயின் அந்தநிலை
ருந்த பீட பூமியிற் போய்ச் சேர்ந்
தான். அந்தவிடம் அவனிதுவ
ரையில் யாத்திரை செய்த பசுமை
யும் செழிப்புமுள்ள தேசத்தைப்
போலிராது இருண்ட பயங்கர

மான வோர் வனமாயிருந்தது.
ஆகிலும் அந்தவாலிபன் தான்
செல்லவேண்டிய வழியை நன்றி
ய் அறிந்தவனாயும், அந்தப்பாசம்
அவகீர்த்திபெற்ற தாயிருந்தாலு
ம் தனக்கேதும் தீங்குசம்பவிக்க
குமென்ற அச்சம் கொஞ்சமுமி
ல்லாதவனாயிருந்தனன். அவனி
ன் கூர்மையுள்ள கண் சாமானிய
மணிதருக்கு அடர்ந்த வனமாய்த்
தோன்றுகிற தானத்தில் ஓர்
வழியைக்கண்டு கொண்டது, அவ
ன் இன்னும் அரை மணிரேதத்தி
ல் இலைச்செறிவுக் கூடாய் வெளி
ர்சத்தைக்கண்டனன். இன்னும்
சில நிமிஷங்களில் அவன் ஆட்டு
த்தோல்களையும் மான் தோல்களை
யும் குறுக்குக் கம்பையும் கொ
ண்டி மரங்களில் பலப்படுத்தப்
பட்டிருந்த ஆறு கூடாரங்களி
ருந்த ஓர் பரையத்திற் சேர்ந்த
னன். அங்கு இருவிடங்களில் நெ
ருப்புப்பற்றிக் கொண்டிருந்தது.
அதில் பலபேர்கள் இராப்போஜ
னம் சமைத்துக் கொண்டிருந்த
னர். அவர்களெல்லோரும் உய
ர்ந்த, நேர்த்தியான, தத்துவமு
ள்ள மனிதர்கள். செம்மறியாட்
டித்தோலால் செய்து முடியில்
சிவப்புப்புடவை தைக்கப்பட்ட
தொப்பிகளை யணிந்திருந்தனர்.
இராணுவ சட்டைகளும் வேறு
ஆடைகளும் தரித்திருந்தனர். அ
வர்கள் பூரணமான ஆயுததாரிக
ளாயிருந்தனர். அவர்களின் ப
ட்டிகைகள் சூத்துவாள், கைத்
துப்பாக்கி யாகியவற்றைக் கொ
ண்டு அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது
ம் தவிர, அவற்றிலிருந்து வாட்
களும் தூவகிக் கொண்டிருந்தன.
கூடாரங்களுக்குள்ளே பார்த்த
பொழுது அங்கிருந்த பன்னிர
ண்டுபேர்களுக்கும் பன்னிரண்
துப்பாக்கிகளிருந்தன. சுருக்கமா
ய்ச் சொல்லவெனில், மேற்படி

கூட்டம் சிலகாலமாய்க் கோடுகே சிய மலைகளில் அதிகப்படுகின் றவையும் அசிய துரைத்தனத் துக்குத் தீராப்பகையுள்ளவையு மாண கரிலாக் கள்ளக் கூட்டங் களை யொத்திருந்தது. அப்பாள் யத்தி விருந்தவர்களுக்குத்தனது குதிரையின் குளப்பின் சத்தம் கேட்கக் கூடிய அளவுக்கு மே ற்பழவாஸிபன் சமீபித்தவுடன் அவன் வாயினால் சத்தமிட்ட னன். இந்தச் சத்தம் ஓர் நேசன் வருகிறுனென்று மேற்படி க ரிலாக் கள்ளருக்குத் தெரிவிக்கும் அடையாளமாயிருந்தது. அவன் குதிரையிலிருந்திறங்கி அதன் க டிவாளத்தைப் பிடித்து நடத்திக் கொண்டுபோய் அக்கள்ளர்களின் மத்தியில் தோன்றினவுடன் அவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட னன். அவர்கள் அவனை யறிந்தி ருந்தது போல் அவன் அவர்க ளை யறிந்திருந்தான். ஒருவருக் கொருவர் நேசமுள்ள ஆசாரங் கள் செய்து கொண்ட பின்னர், க ள்ளர்களிலொருவன் வாலிபனின் குதிரையை யொப்பெடுத்துக் கொண்டு அந்த சிறப்பான மிருக த்தின் கழுத்தில் தட்டினவனாக “மெய்யாய் இக்குதிரை யழகான து. அது வுனக்கு நல்ல சேவகந் செய்திருக்கிறது” என்றனன்.

“ஆம் எனக்குக்காலமதிகமிருந் ததால் நான் மெல்ல யாத்திரை செய்துவந்தேன். இரவாகன் இ ன்கு வந்துசேருதற்கு நான் நாட வில்லை. அப்பொழுதே உங்கள் தலைவனை உங்களுக்குள் கண்டு கொள்ளலாமென்பது நிச்சயம்” என்று வாலிபன் விடைபகர்ந் தான்.

“வேறு வேலைகளில்லாதவ ரையில் எங்கள் தலைவருக்கு எல் லா நேரங்களும் ஒன்றுபோல் தான். ஆகிலும் இந்தக் குதிரை

மெத்த சிறப்பானதாய் எனக்குத் தோன்றுகிறது” என்று கள் ளன் குதிரையின் அனுபோகம் அதிகமுள்ளவனைப்போல் அத னை நன்றாய்ப் பார்த்துவிட்டுக் கூ றினன்.

அதன் இடுப்பிலுள்ள வொர் குறியைக்காட்டி “இதுவே அத ன அடையாளம்” என்று வாலி பன் மொழிந்தனன். இங்கிலிஷ் காரர்கள் பந்தயக்குதிரைகளின் சந்ததியை யறிந்திருப்பதுபோல் கோகேசிய தேசத்திலும் குதி ரைகளின் சந்ததி கவனத்தோ டி அறியப்படுகின்றது.

“மெய், இக்குதிரையின் சாதி நல்லது. ஆகிலும் அது எங்கள் தலைவர் சவாரிசெய்யும் குதிரை யைப்பார்க்கிலும் தாழ்வானதே. இது வாலிபனே, உமக்குத்தெரிய வேண்டும். அதன் இடுப்பிலுள் ள அடையாளம் இலாடவழிவமு ள்ளது” என்று வேறொரு க ள்ளன் கூறினன்.

“உங்கள் தலைவரின் குதிரையை நான் காணுததுபோல் நீ பேசுகிறாய். மேலும் இலாடவடையா ளமுள்ள குதிரை நல்ல வாக்கத் திலுள்ளதென நானறியாதவனெ ன்று எண்ணுகிறாய். ஆகிலும் இ ப்பொழுது என் குதிரையை வைத் துக் கொள், நான் உங்கள் தலைவ ரைக்கண்டு பேசவேண்டும்” என் று வாலிபன் உத்தரங்கூறினான்.

கடைசியாக வாலிபனோடு பே சிய கள்ளன் அவனைக் கூட்டிக் கொண்டு போனான். இருவரும் காட்டுக் கூடாய்ச்சென்று பாள் யத்திலிருந்த நெருப்பின் வெ ளிச்சத்துக்கு அப்பால் போன பொழுது எங்கும் ஒரே இ ருளாய் இருந்தது. ஆகிலும் கள் ளன் தான் செல்லும் வழியை ந ன்றாய் அறிந்தவனைப்போல் கதி யாய் நடந்தனன். அவனைத்

டர்ந்து வாஸிபனும் சென்டனார், அப்பொழுது ஓர் காவற்காரனின் சத்தம் மெளனத்திலும் கருகலிலு மிருந்து கிளம்பிற்று, அதற்குக் கள்ளன் உத்தரங்கூறினன், அப்பால் விருகூழ்க்களுக்கு மத்தியில் இன்னுமொரு வெளிச்சம் தோன்றிற்று, இன்னும சில நிமிஷங்களில் ஒரு கூடாரமும், அதற்குமுன் எரிசின்ற நெருப்பும் இருந்த வோர் தானத்தில் வாஸிபனும் அவனின் வழிகாட்டியும் சேர்ந்தார்கள்.

இந்தக் கூடாரம் முன்கண்டபாளயத்திலிருந்த கூடாரங்களைப் பார்க்கிலும் பெரிதானதும் சிறப்பானதுமாயிருந்தது. அது செய்யப்பட்டிருந்த தோல்கள் லைப் பட்டுக்குஞ்சுக்களை யுடையனவாயிருந்தன. அதன் வாயில் சித்திரத்தையல்வேலை செய்யப்பட்டிருந்தது. சமீபத்திலிருந்த நெருப்பில் ஓர் மண்பாத்திரத்தில் ஓர் வேலைக்காரன் சரப்பாடுசமைத்துக்கொண்டிருந்தான். அதிலிருந்து வாசனை கிளம்பிக்கொண்டிருந்தது. வாஸிபனைக்கூட்டிக்கொண்டிடுபொன் கள்ளன் கூடாரத்துக்குள் பிரவேசிக்கும்படி அவனிடம் சொல்லிவிட்டு வெளியே நின்று விட்டான்.

அந்தக் கூடாரத்துக்குள் நுழைந்தில் விரிக்கப்பட்டிருந்த வோர் பாயில் ஓர் வாஸிபன் சாய்ந்து கொண்டிருந்தனன். அவனின் வயது இருபத்து மூன்று அல்லது இருபத்து நாலுக்ககிமாயிராது, இயற்கையாகவே மனிதர்களை யடக்கியாலும் குண முள் எவர்களில் அவனுமொருவனென அவனின் முகம் கூட்டிற்று, அவனுயர்ந்தவன். மென்மையானவன் அதிகதத்துவ முடையவனென அவனின் தேகக்கட்டுத் தெரிவித்தது, அவனின் தலைமயிர் கறுப்

பானதும் மிகுதியானதுமாயிருந்தது. கண்கள் கறுப்பான மிக்க பிரகாசமுள்ளவைகளாயிருந்தன. அவனின் முகரூபம் ஒழுங்கானதாயிருந்தாலும் முக்குக்கொஞ்சம் வளைந்திருந்தது. அவன் மேல் மீசையும் கன்ன மீசையும் உடையவன். அவனின் நாடியோ சௌரம்பண்ணப்பட்டிருந்தது. அவனின் உடை கரிலாக் கள்ளர்களின் உடைபோலிருந்தாலும் அவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களின் உடையைப்பாக்கிலும் பெறுமதியுள்ளதாயிருந்தது, அவனின் பட்டிகை அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. கைத்துப்பாக்கியும் குத்துவாளும் வெள்ளியி லிழைக்கப் பட்டிருந்தன. வாளும் அழகானதாயிருந்தது. அவனுக்குச்சமீபத்தில் பாயில் கிடந்த துப்பாக்கி லண்டன் பட்டணத்தில் செய்யப்படும் துப்பாக்கிகளைப் போல் நேர்த்தியானதாயிருந்தது. கூடாரத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த வெள்ளி லாம்பின் கதிர் அவனின் முகத்தில் விழுந்து கொண்டிருந்தது. அவன் தன்னிஷ்டமும், தைரியமும், வீரியமும் உள்ள மனிதனென்றும், அவன் எப்பொழுதும் தனது தலைமெத்தனத்தை யுணர்ந்து கொண்டிருப்பவன் என்றும் சீக்கிரம் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாயிருந்தது. அவன் எல்லா விஷயத்திலும் தனக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களின் நம்பிக்கையை யும் கீழ்ப்பட்டதலை யும் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியவனாயும் அவர்கள் தனக்கு விரோதமார்க்கலகம் பண்ணுகிருக்கும் பொருட்டு அவர்கள் மீது தனது அதிகாரத்தைச் செலுத்தக் கூடியவனாயும் இருந்தான்.

அந்தக் கள்ளத் தலைவனுக்கு அவனைத் தேடிச் சென்ற வாஸிபன்

அன்னியனாயிருக்கவில்லை. வாஸிபன் கூடாரத்துக்குள் பிரவேசிக்கையில் கொஞ்சம் வளைந்து ஆசாரஞ் செய்தான். உடனே தலைவன் நேசமுள்ள அறிமுகத்தோடு வாஸிபனை நோக்கிக் கீழ்வருமாறு அவனோடு சம்பாஷித்தான்.

தலைவன்.— தூனாரே, சோபனம். என்ன செய்தி கொண்டு வந்திருக்கிறீர்.

தூனார்.— பெரிய கற்பனே, எல்லாம் நலவாகத்தான் இருக்கிறது.

தலைவன் — இந்த வுத்தரத்தைக் கொண்டு நீர் மிங்கேரியாவின் நகரத்திரமென பெயர்பெற்ற லய்லாவோடும், உதமாரியவாஸிபனான அலதீனோடும் ஐயமடைந்தீர் என்று விளங்கிக்கொள்ளலா?

தூனார்.— கார்லிலிருந்து புறப்படுகிற அலதீனுக்கு நான் சாட்டிய வழியையே மிங்கேரியாவிலிருந்து பிரயாணமாகிற இலட்சணமுள்ள லய்லாவுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

தலைவன்.— தூனாரே, நீர் செய்தது நல்லகாரியம். ஆகிலும் நீர் சொன்ற முறை என்னோடு பேசிய பொழுது எனக்குத் தெரிவித்த விபரங்களைக் குறித்து உமக்கு நல்ல நம்பிக்கையிருக்கிறதா? ஏனெனில் இதாக்கிரது வோர் பெருந் துணிவு. இதில்கிடைக்கும் பொருளின் மேன்மைக்காகவே யன்றி மற்றையபடி இதில் நான் பிரவேசிக்க மாட்டேன்.

தூனார்.— ஒவ்வொரு விபரத்தையும் நான் சரியாகவே தெரிவித்திருக்கிறேனென்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அந்தப் பெரும் பொருள் குவில்தானின் பள்ளத்தாக்கில் ஒளித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத்தலைக்

தைக்குறித்து நான் அறிந்திருத்த காரியங்கள் அது ரோசாபுஷ்பங்களின் பள்ளத்தாக்கென்ற பெயரைப் பெறுதற்குத் தகுதியுடைய தென காட்டுகின்றன.

தலைவன்.— ஆச்சரியம். நீர் இந்தச் செய்தியைச் சொல்லும் வரையில் நான் அறியாதத வோர் தானமும் கிழக்குக் கோகேஸஸ் மலைத் தொடர்பிலில்லை யென்று நான் என்னையே புகழ்கிறவனாயிருந்தும் இந்த ரோசாபுஷ்பங்களின் பள்ளத்தாக்கில் நானிறங்காதிருந்ததும் அது வன்மென்ற மியாதிருந்ததும் புதினமல்லவா? ஆகிலும் அது அவ்வாறே இருக்கலாம்.

தூனார்.— அப்படியே இருக்கிறது. மெய்யாகவே பெரிய கற்பனே, மலையில் வசிப்பவர்கள் பரம்பரையாய் விசுவாசித்து வருகிற செய்திகள் உமக்கெட்டியிருக்கவேண்டாமே.

தலைவன்.— ஆம். அதனுலயே நீர் இந்தச்செய்தியை எனக்கு முதல் முறை தெரிவித்த பொழுது நான் கவனத்தோடு செவிகொடுத்தேன். நான் சிறு பிள்ளையாயிருந்த பொழுது எனது இறந்துபோன மாறாபிதா முதல் மனிதனும் மனிதியுமான ஆதமும் ஹவ்வாவும் வசித்த "அதன்" என்னும் நந்தவனம் கிழக்குக் கோகேஸஸின் மத்தியிலிருக்கிற தென்மும், ஆகிலும் அவர்கள் விழுந்த பின்னர் அந்த சுவர்க்கம் மனிதர்கள் பிரவேசிக்காது அடைக்கப்பட்டதென்றும், என்றாலும் இடைக்கிடை சில பரிசுத்த யாத்திரார் அறியப்படாத வோர் எண்ணத்தால் தூண்டப்பட்டு, அந்த பரிசுத்த தலத்தைச் சமீபிக்கவும், சுற்றியுள்ள மலைகளிலிருந்து பள்ளத்தாக்கிலுள்ள சிறப்பான நந்தவனத்தைப் பார்ப்பதற்கும் வி

டங்கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லியது என்பது பகத்தினிருக்கின்றது.

தூணர்.— நான் குறித்த விடமே ஆதமும் ஹவ்வாவு யிருந்த நந்தவன்மென்று நான் சொல்ல வரவில்லை. நான் எனது புத்தியைக் கொண்டு யோசிக்கும் பொழுது அது அந்த நந்தவன் மல்ல வென்று நான் சொல்லக் கூடிய வனு யிருக்கிறேன். அது அவர்களிருவரும் துரத்தப்பட்டபின்னர் அழிக்கப்பட்டது. ஆகிலும் இந்த மட்டும் நானுறுதி யாகச் சொல்லுகிறேன். கிழக்குக்கோ கேசிய - தேசத்தி லோரிடத்தில் ஓர் பள்ளத்தாக்கிருக்கிறது. அது தன் சிறப்பிலுள் குடிசைதான் என்ற பெயரைப் பெற்றிருக்கிறது. ஆகிலும் நான் உமக்குத்தெரிவித்திருக்கிறவைகளைக் கொண்டு அங்கு பெறும்தியான பொருளுண்டோ அல்லவோ வென்று நிதானித்துக் கொள்ள உம்மால் கூடும்.

தலைவன்.— எங்கள் மலைகளுக்கிடையில் அன்பான புஷ்பங்களும்கு அருமையான விருகங்களுமுள்ள, நகரும் ஜந்துகள் புலிநரி முதலியவைகள் போகக் கூடாத, மனிதர் பிரவேசிக்காத, குளிர்சாலத்தில் கடுமையான குளிரும், உண்ணகாலத்தில் கடிமையான உஷ்ணமும் உணரப்படாத, பொன் வெள்ளி இரத்தினம் ஆகியவைகளின் சுரங்கங்களுள்ள, பள்ளத்தாக்குகள் இருக்கின்றன வென்று பரம்பரையான செய்திகள் கூறுவதை நான் அறிந்திருக்கின்றேன்.

தூணர்.— மலையில் வசிக்கும் கோத்திரத்தவர்கள் தலைமுறைதோறும் விசுவசித்து வந்த பரம்பரையான செய்திகளை நீர் அறிந்திருந்தும் நான் உம்மிடந் சொ

ன்ன கதையை நீர் அற்புதமாவது சந்தேகித்தது புதினமாயிருக்கிறது.

தலைவன்.— நான் அதைச் சந்தேகிக்கவில்லை. ஆகிலும் நீர் எனக்குத் தெரிவித்திருக்கிற வரலாறுகள் சரியோ வென்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளுமிறதற்காகவே இந்த வினாக்களை வினவினேன்.

தூணர்.— நான் சொல்லியது சரியோ அல்லவோ வென்று நீரேன் சந்தேகிக்க வேண்டியது.

தலைவன்.— தூணரே, எனது நிலைபாத்திலுள்ள பொருவன் தனக்குவொரு காரியத்தைத் தெரிவித்தவனைச் சந்தேகிக்காது தனக்குண்டான நிச்சயத்தை இருமடங்கு திட்டப்படுத்திக் கொள்ளுமற்கு இடம் கொடுக்கப்படுவதாகாதா? தூணரே, கேளும், உம்மை நான் கடைசியாய்க்கண்ட பின்னர் நீர் சொல்லிய வருத்தமுள்ள சிக்கலான பொழுதுகில் தலைகீழாய்க்குதிக்க முன்னர் அந்த இரகசியத்தைச் சொல்லக் கூடியவரைப்பிடித்துக் கொள்வதே சம்பமான நல்ல வழி யென்ற எண்ணம் என்மனதில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. உமது எஜமானை நான் உடனே பிடித்துக் கொண்டாலென்ன?

தூணர்.— அவர் இரகசியத்தை வெளிப்படுத்துவதிலும் இறந்து போவதைத் தெரிந்து கொள்வார். நான் இந்த விஷயங்களை யறிந்த பொழுது அவர் சென்ற முறை பிரயாணம்பண்ணும் பொழுது அவரைப் பின்தொடரத் தெண்டித்தேன். ஆகிலும் —

தலைவன்.— நல்லது, நல்லது, தூணரே, நீர் சொல்லியவாறே செய்யுவோம். நான் உம்மோடு தர்க்கித்த தெல்லாம் நீர் சொல்லிய

னொழுங்கைத்தவிர் வேறொழுங்கில்லை யென்பதைத் திட்டப்படுத்திக் கொள்வதற்கே. உமது ஒழுங்கின் தகுதிக்காய் உமக்குப் புகழ்ச்சொல்ல நான் சந்தேகிக்கவில்லை. உமது வொழுங்கு சிக்கலானதும் வருத்தமானதும் என்று நான் சொல்லியது நான் வருத்தங்களுக்குப் பின்னிடுவதாலல்ல. சமீபமான வழியில் ஒன்றைச் செய்யக் கூடியதாயிருப்பின் அந்த யங்வழியாய்ச் செய்வதே எனது வழக்கம். ஆனாலும் அவ்வழியாய்ச் செய்யக் கூடாதிருப்பின் நீளமான சுற்றுள்ள வழியைப் பிடிப்பேன். இந்த மட்டு விளக்கப்படுத்தியது போதும். இராப்போஜனத்துக்கு நேரமாகி விட்டது. போஜனமு மாயத்தம். நண்களிருவரும் அதனைப் புசிப்போம். அதன் பின்னர் நீரென்றோடு இந்தப்பாயில் சில மணிக்கு யாலம் படுத்தறங்கிவிட்டு உதயத்திற் உமது அஜமாறோடு சேருதற்குத் திப்சிகீகுப் போய்விடும்.

(இன்னும் வரும்.)

-----0:-----

ஓர் சம்பாஷணை.

ஒரு வயோதிபு குருவானவர் தமது ஸ்தானத்தி ளிருந்துகொண்டு ஏதோவொர் விஷயத்தைக்குறித்து ஆளமாய்ச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஓர் வாலிபன் அவரைச்சமீபித்து அவருக்கு சலாம் சொல்லி நிற்க, அவருக்கும் அந்த வாலிபனுக்கும் இடையில் பின்வரும் சம்பாஷணை நிகழ்ந்தது.

வயோதிபர்.—(ஸலாமுக்கு வுத்தரஞ்சொல்லிவிட்டு) மகனே! இரு. ஏதுகாரணம் உன்னை இங்குக் கொண்டு வந்தது.

வாலிபன்.—என் பிதாவுக்கொப்பான வயோதிபரே. பல சாஸ்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்த தங்களிடம் கல்வி கற்பதற்காய் என் மாதா பிதாவால் இங்கு அனுப்பப்பட்டேன்.

வயோ.—மகனே. நான் கற்ற அற்ப கல்வியை என் நபுசுக்கும் பிறருக்கும் உபயோகப்படுத்துவதே எனது நோக்கம். ஆதலின் உனக்கு மிகச் சந்தோஷத்துடன் படித்துத் தருவேன். நீ எப்பாஷையில் எவ்விதம் எதை கற்க விரும்புகிறாய்.

வாலி.—நான் தமிழ்ப்பாஷையையே கற்றிருக்கின்றேன். அதன் மூலமாகவே நான் சகலதையும் அறிய வேண்டும். காலே முதல் மாலை வரையில் தங்களிடமிருந்து படித்தற்கு எனக்குக் காலமில்லை. நான் படிப்பதுடன் வேறு காரியங்களும் செய்ய வேண்டும். அன்றியும் என்னோடு புத்தகங்களைக் கொண்டு வந்து அவற்றிலுள்ளதைத் தங்களிடம் கேட்டுப் படிப்பதற்கும் என்னுடையலாது, நான் வேத கல்வியும் உலக கல்வியும் ஒரே காலத்தில் கற்க வேண்டும்.

வயோ.—வாலிபனே: நீ இசைவது எனக்கு ஆச்சரியத்தை யுண்டாக்குகின்றது. என்னோடிருக்காமலும் புத்தகங்களைக்கொண்டுவராமலும் எவ்வாறு கற்கப்போகிறாய்.

வாலி.—எனக்குச் சாவகாசமுள்ள நேரத்தில் எனது குறிப்புப் புத்தகத்துடன் தங்களிடம் வந்து நான் அறியத்தேவையான விஷய

யத்தைக்குறித்துத் தங்களை வினவி தாங்கள் சொல்லுகிற வுத்தரத்தை யெனது குறிப்புப் புத்தகத்திலெழுதி பாடம்பண்ணிக் கோள்வேன்.

வயோ.—மகனே, நீ யுகமுள்ள சிறுவனையிருக்கிறாய். உனது நல்லெண்ணம் உனக்குப் பலனைத் தர வேண்டும். அல்லாகுத் தஆலா உனது ஆயுளை நீணமாக்குவதுடன் உனக்குக் கல்விப் பொருளையும் செல்வப்பொருளையும் அதிகமாய்த் தருவாகை.

வாஸி.—குருவே, பல சாஸ்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்த நிபுணரென பெயர் பெற்ற தங்களிடம் நான் சேர்ந்ததால் பலனடைவே எனென்பதற் கையமில்லை.

வயோ.—மகனே, கேள், பல சாஸ்திரங்களை யான ஆராய்ந்திருப்பது மெய். ஆகிலும் எந்தமட்டுக் கற்றவர்களுக்கும் அபியாமையும் மறநிபுமுண்டு. ஆதலின் எனது சொற்களில் நேரிடும் தவறுகளை நீ மன்னித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

வாஸி.—குருவே, தாங்கள் யுகமும் அறிவும் பரோபகாரமுமுள்ளவர்கள். தங்களின் குற்றத்தை நினையாது தங்கள் குணத்தையே நான் எப்பொழுதும் நினைக்கிறவனாயிருப்பேன்.

வயோ.—மகனே. உனக்கு அல்லாகுத் தஆலா நுகுமத்துச் செய்வாகை. நீ யறிய வேண்டியதைக் கேளு.

வாஸி.—குருவே நான் ஒரு முஸ்லிம். ஆதலின் எங்கள் பரிசுத்த மார்க்கமாகிய தீனுல் ஸலாத்தை யறிவது எனது கடமை. அதை நான் அறிவதெவ்விதம்.

வயோ.—உமறு மறியல்லாகு அன்கு அவர்கள் சொன்ன வோ

ர் செய்தி சித்தாபுகளில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதனை நியதித்தால் இஸ்லா மார்க்கத்தை யறிவ தெவ்வாறென்று விளங்கிக் கோள்வாய்.

வாஸி.—அதைத் தயைகூர்ந்து சொல்வீர்களாக.

வயோ.—உமறு மறியல்லாகு அன்கு சொல்லுகிறார்கள்: “ஒரு நான் நகுல்சல்லல்லாகு அலைகி வசல்லம் அவர்கள். அஸ்ஹபிக ளோடு இருக்கையில் சந்தியில் ஓர் அன்னிய மனிதன் அந்த சபையில் தோன்றினார். அவர் பாலிப்போன்ற வெண்மையான உடையணிந்திருந்தனர். அவரின் தலைமயிர் கறுப்பு நிறமுள்ளதாயிருந்தது. பிரயாணத்தின் அடையாளங்கள் யாதொன்றும் அவரில் காணப்பட வில்லை. அவர் யாரென்பதை எங்களுள் ஒருவருமறிய வில்லை. அவர் மேண்மை தங்கிய நபி அவர்களின் சமூகத்தில் இருந்து அவர்கள் சொல்லவதைக் கேட்கக் கூடியதாக அவர்களைச் சமீபித்தனர். அவர்தமது துடையில் கைகளை வைத்துக் குருவின் முன் சிஷன் இருப்பது போல் கால்மடித்திருந்து முகம் மதே இஸ்லாமார்க்கத்தை எனக்குத் தெரிவிப்பீர்களாக என்றார். நபி சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் அவர்கள் வனக்கத்துக்குத்தகுமான நாயன் அல்லாகுத் தஆலாவே யன்றி வேறு யாருமில்லை யென்றும், நான் அவனின் தூதரென்றும் நீர் சாட்சி சொல்வதும், குறிக்கப்பட்ட காலங்களில் தொழுவதும், ஸகாத்துக் கொடுப்பதும், மமுளான் மாதம் நோன்பு பிடிப்பதும், வழிவகைகளிருப்பின் மக்காவுக்குச் சென்று ஹஜ்ஜி செய்வதுமே இஸ்லாம் என்று கூறினார்கள். இதைக் கேட்ட

பொழுது அந்த மனிதன் சிங்கள உண்பை சொன்னீர்களென்றார். அவர் கேள்விகேட்டதும், அதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட வுத்தரம் சரியென்று வறுதிப்படுத்தியதும எங்களுக்கு யுச்சரியத்தை யுண்டாக்கின. திரும்பவும் அவர் எனக்கு உடனேத்தெரிவிப்பீர்களாக என்றார். நபி அவர்கள் சுமானா நிறது அல்லா குத்த ஆலாவிலும் அவனின் மலக்குகாரியும், அவனின் வேதங்களிலும், அவனின் மருல்மார்க்காரியும், கடைசி நாளிலும், அல்லா குத்த ஆலாவின் கற்பனைகளிலும் விசுவாசம் வைப்பதெயென்று சொன்னார்கள். அந்த அன்றைய மனிதன் மேற்படி யுத்தரம் சரியென்று உறுதிப்படுத்தினார். திரும்பவும் அந்த மனிதன் இஹஸானை எனக்குத் தெரிவிப்புகள் என்றார். இஹஸானா நிறது நபி அல்லா குத்த ஆலாவைக் காண்கிறது போல் அவனை வனங்குகிறது. இவ்வாறு செய்யவும் மால் நியலா திருக்கில் அவன் உம்மைக்காண்கிறது போல் நபி அவனை காண்கிறது என்று நபி அவர்கள் சொன்னார்கள். திரும்பவும் அவர் கியாமத்தை எனக்குத் தெரிவிப்புகளென்றார். அதற்குக் கேட்டவரைப் பார்க்கிலும் கேட்கப்பட்டவர் அதிகம் அறிந்தவரல்ல என்று நபி அவர்கள் கூறினார்கள். பின்பு அவர் அதனடையானங்களை யெனக்குத் தெரிவிப்புகள் என்றார். வெள்ளாட்டிதன் என்காரனை யின்றபொழுதும் நிருவாஸியானவர்களும், வெறுங்காலாயுடப்பவர்களும், ஆடுமாடு ஒட்டகங்களைத் தூக்குபவர்களும் மாளிகைகளில் சுகமனுபவிக்கும் பொழுதும் அவ்வடயாளங்களுண்டாகும் என்று நபி யவர்கள் கூறினார்கள். இந்த சம்பாஷணையின் பின் கேள்விகேட்டவர்

போய்விட்டனர். பிறகு நான் யாதொன்றும் பேசாது நபி அவர்களின் சன்விதானத்தில் நின்றேன். அப்பொழுது நபி அவர்கள் உமதே கேள்விகேட்டவரார் என்று அறிவீரா என்றார்கள். அல்லாவும் மருலும் அதனை யறிந்தவர்கள் என்று வுத்தரஞ் சொன்னேன். அவராகிவ ஜிப்பில். அவர் உங்களுக்கு வுங்கள் மார்க்கத்தைப் படித்துத்திருசிமத்தமாக வந்தாரென்று பரிசுத்த நபி அவர்கள் திருவாய் மலர்த்தருவினார்கள்" என்று உமது மனியல்லாரு அங்கு சொல்லியிருக்கிறார்கள். மகனே, இதைக் கொண்டு நீ தீனை அறிந்ததாகிறது சுமான், இஸ்லாம் இஹஸான் ஆகியவற்றை யறிந்ததே யென்று அறிந்து கொள்.

வாஸீ.-- தாங்கள் சொல்லியதை விளங்கிக் கொண்டேன், அடுத்தமுறைகளில் அவ்விஷயங்களிலொவ்வொன்றைக்குறித்தும் தங்களை வினவுவேன். நான்முந்தய்களுக்கறிவித்தது போல் நான் வேத கல்வியையும் உலக கல்வியையும் ஒரேகாலத்தில் கற்கவேண்டும். ஆதலின் இதைக்குறித்தும் இப்பொழுது சிலவினாக்களை வினவ நாடுகிறேன்.

வயோ.--மகனே உன் விருப்பப்படி கேட்கலாம்.

வாஸீ.--இவ்விஷயத்தில் நான் முதல் நாங்கள் வசிக்கின்ற வுலகமாகிய இப்பூமியைப் பற்றிய நாகுகிறேன். இப்பூமியின் கோலம் எவ்வாறிருக்கிறது.

வயோ.--ஒருமனிதன் ஓர் அகன்ற தட்டையான தேசத்தின் மத்தியில் நிற்பானாயின் அல்லது அகன்ற சமுஸ்திரத்தைப் பார்ப்பானாயின் நாம் இருந்து வுலாவினின்ற இவ்வுலகம் ஓர் பிரமாண்ட வெளியைப்போலும், ஒருவன் மு

ன்னே சென்றால் அதன் முனைக்குப்போய்ச் சேரக் கூடியது போலும் தோன்றும். நாங்கள் சிறுவர்களாக இருந்தகாலத்தில் எங்களுக்குண்டான சிந்தனை இதுவே. இன்னும் பூர்வகாலங்களில் மனிதர்களுக்குண்டாயிருந்த நம்பிக்கையும் இதுவே. சந்திரனும்கூரியனும் உதயமாகிறது அஸ்தமிக்கிறது மனுஷசாதியின் பலனுக்கு மாத்திரமே யென்று எண்ணப்பட்டிருந்தது. வானம் அதன் நகைத்திரங்களைடுபூமியை மூடிக்கொண்டும் அதில்பொறுத்துக் கொண்டும் இருக்கின்ற பளிங்குபோன்ற வில்மாடம் என்று எண்ணப்பட்டது. ஆகிலும் எமது கண்ணுக்குத் தட்டையாகத் தோன்றுகிறது உண்மையில் வளைவானதே.

வாஸி.—உள்நாட்டில் தட்டையான தேசத்தில் எமக்குத் தோன்றுகிற மைதானம் வளைவானதென்று எவ்வாறு அத்தாட்சிப்படுத்தலாம்?

வயோ.—மகனே, நான் இப்பொழுது சொல்லப்போகிறது சடபூகோள சாஸ்திரத்திலுள்ளது. பூமியின் தட்டையான தன்மையைக்குறித்து எங்கள் கண் ஏமாற்றப் படுகிறதென்பதையும் எங்களுக்குத் தட்டையாய்த் தோன்றுகிறது உண்மையில் வளைவானதென்றும் இலகுவிலீ அத்தாட்சிப்படுத்தலாம். அகன்ற தட்டையான தேசத்தில் நான்கு அல்லது ஐந்து மைல் தூரத்துக் கப்பாலுள்ள மரங்களை யல்லது வீடுகளை ஒரு மனிதன் காணமாட்டான். ஆகிலும் அவன் ஓர் கோபரத்தின் நூனிவரையிலேறிப்பார்ப்பானாயின் முன் அவன் கீழேயிருந்து பாராத பொருட்கள் தோன்றுவதைக்காண்பான். சமீபத்தில் மலைத்தொடர்க

ளிருப்பின் அவற்றிலேறிப்பார்ப்பானாயின் முன் மறைந்திருந்த பல பொருட்களைக் காண்பான். ஆதலால் பூமியிலிருந்து எந்த மட்டு ஒருவன் உயரே ஏறுகிறானே அந்தமட்டுத்தூரம் அவன் பார்க்கக் கூடும்.

வாஸி.—கடற்கரையிலிருந்து பார்ப்பவர்களுக்கும் இவ்விதம் தோன்றுமா?

வயோ.—நீ கடற்கரையில் ஓர் மலையடியில் இருந்துகொண்டு கடலைப்பார்ப்பாயாயின் சூரத்தில்வரும் கப்பலின் பாயைக்காண்பாய். அந்தமலையின் நூனிவரையில் ஏறிப்பார்ப்பாயாயின் அந்தக்கப்பலின் பாயை மாத்திரமன்று கப்பல் முழுவதையும் காண்பாய். மேலும் அதற்கப்பால் வரும் கப்பல்களையும் வானமும் பூமியும் சந்திக்கிற வரியில் சிறு புள்ளிகளைப் போல் காண்பாய். அவைகடற்கரைக்குத் தோன்றா, நீ மலையின் உச்சத்தில் இருந்து அக்கப்பல்களைச் சில நேரம் பார்ப்பாயாயின் முன் கண்ணுக்குத் தோன்றக் கூடாமலிருந்தவைகள் கொஞ்சஞ்சொஞ்சமாய்ப் பருக்கவும் தெளிவாய்த் தோன்றும் காண்பாய். முன்பாய்மத்தின் நூனிகளும் பாய்களின் நூனிகளும் தோன்றும், பின்பு பாய்களின் மற்றப்பாகங்கள் தோன்றும், கடைசியில் கப்பலின்சருவாங்கம் தோன்றும் மேலும், இந்தக்கப்பல்கள் பூமியின் முனைகளென வெண்ணப்பட்டிருந்தவைகளின் மேலே ஏறி வருவது போல் தோன்றும். கடலில் போகிற கப்பலை நீ பார்ப்பாயாயின் முதல் கப்பலின் சருவாங்கம் கடலில் தள்ளுவதுபோலிருக்கும், பின்பு பாய்கள் கொஞ்சஞ்சொஞ்சமாய்த் தாமும், கடைசியாக கப்பலின் அடையாளம் முற்றாய் மறைந்து விடும்.

வாலி.—இவைகள் எதை யத் தாட்சிப்படுத்திவிட்டன?

வயோ.—இந்தக்காட்சிகளைக்கொண்டு நீ சில காரியங்களை யறிந்து கொள்ளுகிறாய். அவை நாம் வசிக்கிற இந்த வுலகம் தட்டையானதல்ல வென்று அத்தாட்சிப்படுத்துகின்றன. அது தட்டையாயிருக்குமாயின் கடலில் போன்ற கப்பலின் சருவாங்கம் தெரியாமல் தாழ்ந்து போகாது. கப்பல்வரும்பொழுதும் போகும் பொழுதும் அதன் சருவாங்கம் தென்றுவதும் மறைவதும் பூமியின் மேற்புறம் வளைவாயிருக்கிறதென்று அல்லது பூமி யோர்கோளமாயிருக்கிறதென்று காட்டுகின்றன.

வாலி.—பூமியை மனிதர்கள் கட்டப்பதற்காய்த் தட்டையாக்கப்பட்டதென்று வேதனால் கூறுகிறது தாங்கள் சொல்லியவற்றிற்கு விசேஷிக்கிறதல்லவா?

வயோ.—இல்லை. ஒருபொழுதும் விசேஷிக்காது. பூமியின் பாப்பு வளைவானதாயிருந்தாலும் அதில் நடக்கிறவன் அது தட்டையாயிருப்பதையே காண்பான். ஏனெனில் பாப்பின் ஒரு சொற்ப பாகமேயன்றி முழுதும அவனுக்குத் தோன்றாது. அந்த சொற்ப பாகத்திலுள்ள வளைவு அவனுக்குத் தெரியாது. தோண்டிப்பழம் உண்டையான தென்பது மெய்யான காரியமல்லவா? அதைத் தோலோடு ஒரு சதுர அங்குலம் பருப்பு முள்ள துண்டுகளாய் வெட்டி அவற்றிலொரு துண்டையெடுத்தி அதன் தோற்புறத்தைப் பார்ப்பாயாயின் அது தட்டையாயிருக்கவே காண்பாய். அதிலுள்ள வளைவு உன் கண்ணுக்குத் தோன்றாது. ஆனால் நான் பூமி உண்டையான தென்ற சொல்வது சாஸ்திரப்படிதான். இதையேய்கள

வே யுனக்கயிவித்திருக்கிறேன்.

வாலி.—சாஸ்திர மென்றதென்ன?

வயோ.—நியுன் கண்ணைக்கொண்டு பார்ப்பதும், கண்கிறதை விளங்கிக்கொள்வதும் உனக்கு வருத்தமான காரியமல்ல. நீ கடற்கரையிலிருந்து கப்பல்கள் வருவதையும் போவதையும் பார்க்கும்பொழுது சில காரியங்களை யறிந்துகொள்ளுகிறாய். அந்தக் காரியங்களை யொன்றாய்த்திரட்டி அவற்றின் சம்பந்தத்தையும் கருத்தையும் நீ புத்தியைக்கொண்டு யுதித்து அவை பூமி உண்டையானதென்று அத்தாட்சிப்படுத்துவதை காண்பாயாயின் ஓர் அனுமானத்தைப் பெற்றுக்கொள்வாய். இந்த அனுமானத்தையும் நீ முன் அந்த காரியங்களைப் பார்த்து அவதானித்ததையும் ஐக்கியப்படுத்துவதே சாஸ்திரம்.

வாலி.—உலகத்தை சுற்றிப் பிரயாணஞ் செய்பவர்கள் பூமியின் கோலத்தைப் பின்வாறு சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

வயோ.— பூமி தட்டையான தென்ற பழையகருத்துத் தவறான தென்று நாம் பார்த்து அத்தாட்சிப்படுத்திக்கொள்ளுகிறோம். கடலிலும் கரையிலும் எமக்குத் தோன்றுகிற பாகங்கள் தட்டையானவைகளைப் போல் இருந்தாலும் அவை ஓர் பெரிய வளைவின் பாகங்களை யென்று அறிந்து கொள்ளுகிறோம். நாம் இலங்கையிலிருந்து கப்பலில் நேரே மேற்குப்பக்கமாய்ப் பிரயாணஞ் செய்வோமாயின் சிலகாலத்தில் நாம் திரும்பவும் இலங்கைக்கே கிழக்குப்பக்கத்தால் வருவோம் உலகத்தைச்சுற்றிப் பிரயாணஞ்செய்து அது உண்டையாயிருப்பதைக் கண்டு கொள்வோம், இது

பல முறை சம்பவித்திருக்கிறது. பலர் உலகத்தைச் சுற்றி யாதலி னை செய்திருக்கிறார்கள். அவர் கள் பூமியின் முன்களைக் காணுது ள்ப்பொழுதும் கடலும் கரைம ளுங்கள் காண்கிறபடியே வளர் த பாய்ப்பை யுடையவைகளாக இ ருக்கக் கண்டார்கள்.

வாசி.—காதிமுடான தான த்திலும் பூமியின் வளைவு தோற் றுமா?

வயோ.—ஒருவன் விலகாம ள் கட்டைப்பரர்க்கும் பொழுது பூமியின் பாய்ப்பு வளைவிட்டத் தின் பங்காங்குக்கிறதென்று சம் பக் கூடிய சாயிருந்தாலும் நிலம் காடுமுடானதா யுள்ள திசைத் தில், உயர்வான மலைகளும் ஆள மான பள்ளத்தாக்குகளும் உள்ள விடத்தில், ஹழங்கீனமாயுள்ள ப ாப்பூழர் வட்டத்தின் பாகம் என் று விளங்கிக்கொள்வது பொரு வேயோ வருத்தமா யிருக்கலாம். ஆகிலும் பூமியின் பருப்பக்தோ ள் எவ்வளவு பெரிய மல்களாயும் சீர் தூக்கிப்பார்த்தால் அவை பூ மியின் மேற்புறத்திலுள்ள தானி ய விதைகளுக் கொப்பாங்குக ழும். பெரும்வெளியில் அல்லது கடலில் போல பூமியின் மேற்பு றம் தட்டையானதா யிருக்கும் போதே அதன் மெய்யான கோ லத்தை நாங்கள் கண்ணைக்கொ ண்டி நிதானிக்கக் கூடியதா யிருக் கிறது. ஆகிலும் நாங்கள் காணாத போதிலும் எவ்வளவு காடுமுட ான நிலத்திலும் வளைவிருக்கிற து.

வாசி.—ஓர் கப்பல் அல்லது தேயில்வே தொடர் எவ்வளவு காலத்தில் பூமியைச் சுற்றி வர லாம்?

வயோ.—பூமியின் வளைவு மெ த்தர் சாதுவானது. கடலில் போ கி கப்பல்கள் ஆகை மையில் தாம சென்றபிறகு மனமரின் னன. வளைவின் பாதுவான தன் மை பூழுவட்டம் மெத்தப்பிப் பி ள்வதென்று காட்டுகின்றது. ஒ ரு கப்பல் உலகத்தைச் சுற்றி செ ளான வழியில் பிரயாணஞ்செய்யு மாய், அதன் யாத்திரை முடித் தரு ஆகை மாதங்கள் செலவும். ஒரு தேயில்வேத் தொடர் உலக த்தைச் சுற்றி ஒரு மணித்திரால த்துக் குழுப்பது மையில் விதா திற்சாமல் செல்லுமாயிடு அது சுற்றி முடித்து ஒரு மாதத்திற் கு மெலரிடிக்கும்.

வாசி.—என்பிதாவே. இன்று இத்தாட்டு அறிந்து கொண்டது பொதும. திருமப தங்காச சந் தித்த பொழுது எங்கள் பரிசுத்த வேதத்தைக் குறித்தும் உலகத் தைக் குறித்தும் சில கேள்விக ளைக்கேட்பின். போய்வருகின் றேன்.

வயோ.—நல்லது போய்வா மகளை. ஆகிலும் பூமி தட் டையான தென்றும் உண்டை யானதென்றும் எம்மவர்களுக்கி லையில் தர்க்காரிக்கும் பொழு துச் எனவிடம் படிக்கவந்த மு தல் நாளிலயே பூமியைக் குறித் து வினவிய காரணம் யாது?

வாசி.—அந்த தர்க்கத்துக்கும் எனத கேள்விககுமிடையில் யா தும் சம்பந்தமில்லை. நான் முதல் முதல் பூகோளசாஸ்திரத்தைக்கு ளித்தும் பின் மற்றைய சாஸ்திர ங்களைக்குறித்தும் தங்களை வினவு தற்குத் தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.